

ALEKSANDAR NOVAKOVIĆ

JEDNA OD MOGUĆIH PRIČA

/ scenario za tv film /

Copyright by Aleksandar Novaković

Beograd., 2006

1. ENT. KUPATILO. DAN

Pod tušem, u kupatilu plavih pločica. ukusno uređenom, u zamagljenoj tuš-kabini, LIDIJA, visoka, crvenokosa, trideset godina, vitka i IVAN, 28 godina, mršav, smeđ, kosa prošarana sedim, trodnevna brada, vode ljubav. Lidija se oslanja leđima na zid i obujmljuje Ivana nogama oko struka. On se privija uz nju sve brže i brže. Lidija ječi, grebe ga po leđima, duboko stenje. Njihove konture su zamagljene.

2.ENT. TUŠ KABINA. DAN

Ivan ubrzava tempo. Svršavaju, priljubljeni jedno uz drugo. Bore se da dođu do daha. Ivanove gleva klone na Lidijine grudi, ali je rukama i dalje čvrsto privija uz sebe. Lidija ga nežno pomiluje po glavi a zatim isključi tuš. Ivan pocinje da je golica. Lidija se smeje.

LIDIJA:

Ivane! Šta ti je sad?

IVAN:

Hajdemo još jednom.

Lidija se otima.

LIDIJA:

Vraća se.

IVAN:

Ko, muž ? Neka nam se pridruži.

Lidija se izmakne. Tera mokru kosu unazad.

LIDIJA:

Ne, stvarno, vraća se...

Ivan krene da je ljubi po vratu.

IVAN:

Lidija, znaš da dolazi u deset sa službenog puta a sad je tek sedam, pa...

Lidija se izmakne i spusti mu ruke oko vrata. Pogleda ga, ozbiljno.

LIDIJA:

Ne razumeš, vraća se za stalno.

Ivan zadrhti, strese se, ali je i dalje steže u naručju

IVAN

/u neverici//:

Za, za stalno?

Lidija pokuša da mu spusti ruku na obraz ali je on odgurne.

LIDIJA:

Daj, nismo deca! Lepo nam je zajedno ali...

Ivan otvara vrata. Para izlazi u kupatilo.

IVAN:

Ali nemaš osećaj sigurnosti, love? Jel' to?

Lidija spušta šaku na Ivanove grudi.

IVAN:

Šta je ovo,oproštajni seks pod tušem? Jesi li sad čistija, a?

LIDIJA:

Previše si posesivan, treba mi neko..

Ivan u svoju šaku zgrabi Lidijino lice.

IVAN:

Treba ti neko pored koga se osećaš bezvredno. Jel' to?!

Ivan podigne ruku prema Lidiji ali je spusti, drhtavo, i izade iz kabine.

LIDIJA:

Ivane!

IVAN:

Zakasniću na čas...

3.ENT. UČIONICA.DAN

Prostorija bledo zelenih zidova. U klupama sede gimnazijalci najrazličitijih tipova, od »padavičara« i »rejvera« do »dizelaša« i »fensera«. Godište: 17-18 godina. U prvoj klupi sedi SIMOVIĆ, duge smeđe-crvenkaste kose i stisnutih zenica gleda IVANA, profesora, 28 godina, smeđ, kosa prošarana sedim, četvrtasta vilica, mršav, trodnevna brada, obučenog u farmerke i plavu duksericu. Pored katedre je torba, crna, otvorenog

rajsferšlusa. Ivan objašnjava lekciju učenicima važno gestikulirajući. Iza njega, okačena na tabli, je karta Evrope sa granicama iz sredine 18. veka.

IVAN:

Ubiti neprijatelja nije bio glavni cilj evropskih armija već osvojiti teritoriju uz minimalne žrtve. Tako su u ratu za poljsko nasleđe od 1733. do 1735. godine vojskovođe sa obe strane zabranjivale vojnicima da pucaju u neprijatelja dok prelazi pontonski most jer to nije bilo viteški....

Daci ga nezainteresovano gledaju. Samo Simović, malo se nagnuvši napred, sa ironičnim smeškom na licu, prati njegove reči.

IVAN:

Zamislite kako bi ratovi danas izgledali kad bi puštali neprijatelja da se pregrupiše? Simović podiže dva prsta.

IVAN:

Simoviću?

SIMOVIĆ:

Zar nije glavni cilj bio i tada i sada da pobiju sve neprijatelje?

Ivan baci pogled kroz prozor. Na ulici ispod prozora je POLICAJAC, naslonjen na kola, pali cigaretu. Ivan napravi kiselu grimasu.

IVAN:

Da, ali...

MOMAK

Ovako bi ih pobili viteški.

Ivan uzdahne, sedne. Par učenika se smeška Simovićevoj opasci.

IVAN:

Simoviću, poslednji je čas u školskoj dve hiljade i drugoj godini. Sačekaj još deset minuta pa onda možeš da pričaš šta god hoćeš.

Simović podigne dva prsta.

SIMOVIĆ:

A zašto nam vi ovo predajete?

Ivan se nakašlje. Trudi se da zadrži miran izraz lica.

IVAN:

Zato što sam mislio da je bolje da vam ispredajem nešto zanimljivo nego da zurimo jedni u druge četrdeset i pet minuta.

Simović podigne dva prsta.

SIMOVIĆ:

A šta je tu zanimljivo?

Ivan zausti da nešto kaže a zatim odmahne rukom.

IVAN:

/ironično/

Da, da, Simoviću, u pravu si, kao i obično.

INSERT-IVANOVO PRIVIĐENJE

Ivan kreće da zatvori torbu i spazi pištolj u torbi. Mahinalno ga zgrabi i, hladnog lica, sruči tri hica u Simovićevu glavu.

VRAĆANJE NA...

3. ENT.UČIONICA.DAN

Ivan se strese, držeći torbu u ruci i pogleda učenike. Shvati da svi zevaju, češkaju kosu, jedino ga Momak i dalje uporno gleda. Pogleda u torbu. U torbi je zeleni plastični upaljač. Zatvori rajsferšlus na torbi i spusti je na pod, polako, kao da će svakog trenutka eksplodirati. Vrti olovku u rukama.

IVAN:

Dobro, vidim da vas ova lekcija pritjecano ne zanima pa ću vam reći samo nekoliko podataka: Stanislav Lješčinski, pretendent na poljski presto, bio je francuski čovek, a austrijski pretendent August Saksonski...

Ivan stavlja vrh olovke na kartu i pokazuje Poljsku, Francusku i Austriju.

4. ENT. ZBORNICA. DAN

Ivan stavlja filter cigarete na vrh svoje usne. Sedi na stolu. Pripaljuje. Ruke mu malo drhte. Prilazi mu MARINKO, crven u licu, potpuno sed, krupan, 55 godina, u plavom, olinjalom sakou. Potapše ga po ramenu.

MARINKO:

Dečko, zadnja stanica.

Ivan se trgne.

IVAN:

O, vi ste.

Marinko se smeška.

MARINKO:

Šta mi persiraš, Ivane? Godinu dana si ovde a još nisi naučio da me zoveš Marinko.

Ivan izdahne dim.

IVAN:

Da li je.. Jel stigla plata?

MARINKO:

E, da si ti meni živ i zdrav, to ti je hemijski nemoguće.

Ivan kratko, nervozno klimne glavom.

MARINKO:

Šta goriš pare pred očima? Ajmo do "Vardara"na pivce za živce.

IVAN:

Samo polako...

MARINKO:

Šta je, opet su te zajebavali klinci?

Ivan gasi cigaretu u pepeljari i pali drugu.

IVAN:

Dode mi da ih pobijem. I to zbog čega: zato što sam bio takav pre deset godina, i to u
ovoј istoj gimnaziji! Jel možeš da poveruješ u to?

MARINKO:

Mogu. Bio sam ti profesor. E, koliko puta sam ja htio da te ubijem!

IVAN(jače):

Ali, ja sam stvarno to poželeo.

MARINKO:

E, da si prvi! Ajmo na pivo!

5.EKST.ULICA VOJVODE STEPE, ISPRED 12. GIMNAZIJE.DAN

Ivan i Marinko stoje na ivici pločnika. Čekaju da pređu na drugu stranu..S druge strane je kafana "Vardar", bela kuća, prizemna, sa crveno-belom tendom. Desetak metara niže

staje "Mazda" Iz kola izlazi LIDIJA, elegantno obučena. Marinko čušne Ivana. Marinku se omakne smeh, nalik na groktanje, kratko, sekund.-dva.

MARINKO:

Vidi kako se Lidija "Nemica" picnula! Više se ne vozi tramvajem nego njegova "mazda" !Jel znaš šta to znači? Vratila se mužu. Čuo sam da je imala nekog švalera...

Ivan se zaklati na nogama., trudi se da bude miran.Lidija stane pored njih.

MARINKO:

Dobar dan koleginice. Vi na posao?

Lidija zbumjeno pogleda Ivana a zatim pogled skrene prema Marinku.Lidijino lice dobije ohol izraz.

LIDIJA:

A vi u "Vardar" kao i obično?

MARINKO:

Ubavo ke bide na Vardarot, drugarka Lidija, poubavo! Praktika na mojata hemija: lekcija na alkoholite!

Lidija se okrene s gađenjem i ode prema školi. Marinko gleda za njom.

MARINKO:

Vidi je ti, molim te! A kad je imala jebača smeškala se svaki dan. Al tako je to, ne može i para i kara!

Ivan stiska pesnice. Marinko pogleda Ivana, pa Ivanove šake. Susretne mu se pogled sa Ivanovim i Ivan skrene pogled.

IVAN:

Oćeš ti da pređemo ulicu ili šta?

Ivan prelazi ulicu, širokim brzim koracim-Marinko se okrene prema Ivanu i odmahne rukom.

MARINKO:

Evo, idemo, idemo. Šta se ljutiš?

Marinko kreće tromo za Ivanom.

6.EKST. BAŠTA KAFANE “VARDAR”. DAN

Bašta gleda prema ulici, okružena je sa leve strane kafanom a desne strane i, paralelno sa ulicom, ogradom pored koje je drveće topole. Pored ograda su betonske saksije sa cvećem (“noć i dan”). Na betonskoj ploči je sedam stolova sa kariranim, crveno-belim stolnjacima. Za stolom u dnu kafane sede Marinko i Ivan. Pored Ivana su dve prazne čašice rakije. Pred njima su čašice sa lozom i pbakelitna piksla zlatne boje. Ivanu među prstima dogoreva cigareta. Marinko ga posmatra suzivši oči. u Marinkovoj ruci je poluisprijena čašica. Ivan svoju eksira, zatim ljuto pogleda Marinka.

IVAN:

Znam, to mi je treća. Valjda znam da brojim a ne ko ti...

Ivan spusti čašicu na sto.

IVAN:

...prvu sisaš pola sata.

Marinko se nalakti i nagne prema Ivanu.

MARINKO:

Nešto te muči? Izađi negde, provedi se malo. Mlad si.

IVAN:

Provešću se večeras.

Ivan se iskezi i zapali cigaretu.

MARINKO:

Je li? Kako to?

IVAN:

Ovako.

Ivan Izvlači iz džepa belu karticu sa zlatnim latiničnim slovima. i baca je Marinku, na njegovu stranu stola.

MARINKO:

/čita/

“Dodi generacijo! Proslava desetogodišnjice mature klase 92’ Dvanaeste beogradske gimnazije biće održana 16 juna u restoranu “Meč”, Stankovićeva 5, sa početkom u 20 časova.”. To je danas. Pa, idi.

Marinko mu vraća karticu. Ivan je hitro spušta u džep pantalona.

IVAN:

Videću...

MARINKO:

Nešto drugo tebe muči.

IVAN:

Ništa osim bedne plate, života sa matorim čaletom, ovog smrđljivog grada koji me izluđuje....

MARINKO:

...i Lidije. Video sam kako si reagovao. Zajebi to!

Ivan, otvorenih usta, pogleda Marinka. U očima mu je neverica.

IVAN:

Odakle ti to?

Marinko slegne ramenima i zažmiri na jedno oko.

MARINKO:

Odakle ostalim profesorima? Vidi se, mali, vidi se.

Ivan nervozno gasi cigaretu u pepeljari. Ustaje. Marinko ga uhvati za podlakticu. Ivan stane.

MARINKO:

I mene je moja tako....

IVAN:

Moram da...

MARINKO:

Gde žuriš? Na avion? Sedni, popij nešto.

Ivan uzdahne.

MARINKO:

Ja častim.

Ivan seda. Marinko ga potapše po ramenu.

MARINKO:

Ajde, bre, opusti se malo. Idi na tu proslavu, kresni nešto u ime starih dana, napij se, ispovraćaj pa sutradan lepo, negde na put. Rekreiraj se malo, sećaš se kako si mi pričao da si bio dobar u trčanju? Manje puši više trči, sredi se malo.

Ivan potapše Marinka po stomaku.

IVAN:

/sarkastično/

Ko mi kaže...

MARINKO:

Samo ti idi.

IVAN:

Gde?

MARINKO:

Kušadasi, Herceg Novi, Petrovac na Mlavi, jebem li ga. Samo oputuj negde. Poludećeš ovde.

IVAN:

A lova?

Marinko se okrene prema kafani.

MARINKO:

E, konobar! Konobar!

Ivan cimne Marinka za rukav.

IVAN:

Ej, odakle mi lova za put?

Marinko maše konobaru.

MARINKO:

Odakle drugima? Zaduži se. E, konobar, dve loze ovamo!

Marinko se okreće prema Ivanu.

MARINKO:

Ma, sve će biti u redu.

Marinko potapšće Ivana po ramenu.

IVAN:

Oče, samo što nije!

7.ENT.DNEVNA SOBA U IVANOVOM STANU. DAN

U sobi je kaljeva peć i ofucani krem trosed, pored zida do vrata i braon orman do naspramnog zida sa vitrinom u kojoj je sedam drvenih slonova u koloni poređanih po veličini. Pored ormana su vrata koja vode u Ivanovu sobu. Soba gleda na hotel "Titograd", dimnjake krematorijuma, toplane i naselje Braće Jerković. Ulazi Ivan, otvara bela vrata, polako, crvenkastog lica, pripit. Za foteljom je OTAC, sed, sitan, ispijen, 70 godina, bele pantalone, braon papuče i kruta rezeda košulja kratkih rukava. Diše teško i sipljivo. Ivan se šunja na vrhovima prstiju i teatralno prilazi Ocu. Na ekranu je crno-beli film: ruka sa pištoljem koja povlači oroz. Puca. Ivan se nagne prema Ocu.

IVAN:

Baaam!

Otac se strese i uplašeno okreće. Ivan se iskezi.

IVAN:

Gde si bre, matori, majka mu stara !?

OTAC:

Gde si ti?! Dosad bi odavno ručali...

Ivan se osloni na orman. Ruka mu malo sklizne ali se osloni opet.

IVAN:

Skuvaj sam, uvek si se širio kako si odličan kuvar.

Otac ustane i omiriće Ivana. Napravi gadljiv izraz na licu.

OTAC:

Kakav se to vraćaš?! Isti si...

IVAN:

Misliš, isti sam keva?

Otac odmahne rukom i namršti se.

OTAC:

Pusti sad to.

Ivan podigne prst u vazduhu. Lice mu je namršteno.

IVAN:

Ne puštam! Ona keva koju nisam upoznao, što se pijana slupala kolima, ta keva?

Otac gasi televizor.

OTAC:

Šta ti znaš? Imao si dve godine. A ja....

Ivan, sa izrazom dosade, klima glavom. Ivan se zavali na trosed.

IVAN:

/kao da je naučio napamet/

Znam, ti si me podigao kao prerano penzionisani ronilac, poluinvalid koji je na brodogradilištu u Kalkuti dobio kesonsku bolest. E pa fala ti čale za srećno detinjstvo...Baaam!

“Puca” na ekran.

IVAN:

Za jebenih sedam drvenih indijskih slončića-suvenirčića za sreću, baaam!

“Puca” na ekran.

IVAN:

Za gajbu s pogledom na ...Šta je ovo, jebote?

Ivan ustaje.Pokazuje prema pomenutim objektima.

IVAN:

...krematorijum i samački hotel ali, zašto je keva pila, a? Da nije zbog tvojih švaleracija?

OTAC:

Odvratan si.

Ivan se s teškom mukom podigne iz fotelje.

IVAN:

Mrziš me jer te podsećam na tvoju grešku, to je, a?

Ivan padne u fotelju. Gleda Oca pravo u oči. Otac teško diše i oslanja se o fotelju.

OTAC:

A da ti odeš u svoju sobu?

IVAN:

Nisam klinac, čale!

OTAC:

/jače/

A da ti odeš u svoju sobu?!

Ivan nanišani šakom na Oca, imitirajući pištolj.

IVAN:

Neću čale, baaaam!

OTAC:

Da je pravi pucao bi.

Ivan spusti ruku i otvorи vrata svoje sobe. Za sobom glasno zalupi vrata. Najmanji drveni slončić padne u vitrini.

8. ENT. IVANOVA SOBA. DAN

Radni sto i stolica pored prozora, krevet preko puta, natkasna iza kreveta, na natkasni je CD. Visoka breza zaklanja pogled iz sobe. Zidovi su pokriveni bledožutim tapetama. Na zidovima su posteri British Museuma, Aleksandra Makedonskog, mapa Evrope u 18. veku. Ivan sedi u minijaturnoj sobi, na krevetu, vrti pozivnicu za proslavu mature kroz prste. Uključuje CD i pušta grupu “Block out”, pesmu “Trenje”.

BLOCK OUT(off):

“ Duša mi je puna rupa,
kao Kumodraška ulica,
ja sam mrtav već odavno
al' to niko ne primeće
jer trenje, trenje, trenje
je sve što nam je ostalo od ljubavi...”

Ivan nervozno menja nivo tona na manuelnim komandama od maksimuma do minimuma, nekoliko puta a zatim isključi CD iščupavši kabl iz zida. Zavali se. Uzdahne.Pogleda na pozivnicu.

9. ENT.RESTORAN» MEĆ«. NOĆ

Na zidu, iznad šanka, ogroman zlčatni natpis na belom platnenom transparentu okačenom od zida do zida: »DESET GODINA MATURE: KLASA 1992«. Po spojenim kafanskim stolovima od jednog do drugog kraja restorana igraju Ivanove vršnjakinje. Jedna sedi za stolom i doji dete. Oko Ivana su neukusno obučeni vršnjaci. Trešti orkestar, trubači. Na Ivana, obučenog u okraćali plavi sako, belu košulju i plave pantalone se, pri dnu stola, nakrcanog alkoholom i mesom, nalaktio ŽILE, vršnjak, obučen u elegantno crno odelo, kratko ošišan, krupan, alkoholiziran. Ispod sakoa mu, s vremena na vreme, na opasaču, proviri pištolj kalibra 9 milimetara. Nikoga pored njih nema. Žile cimne Ivana, stegnuvši Ivanovu glavu pod mišicu.

ŽILE:

E, batice, vidi Deanu, znaš onu iz prve klupe, srednji red... Htela je s tobom ali, bole tebe patka. U pravu si ali...

Prolazi DEANA, visoka crnka, pozne dvadeset, u srebrnastoj haljini, napadno našminkana bordo i braon šminkom.

ŽILE:

..ja sam joj zato skin'o đanu.

Žile šalje Deani poljupce. Deana mu pokaže srednji prst i ode na drugi kraj sale.

ŽILE:

/viče za njom/

A kad sam te karao nisi se žalila! A onaj kurton tamo što ga zovu Pera Demokratija... Žile pokaže na punačkog PERU, koji podiže naočare na nos koje mu non-astop spadaju i razgovara preko mobilčnog telefona.

ŽILE:

Jebo sam mu kevu na malom odmoru, dupe sam mu pomeroao! A šta je sad? Portparol neke partije, koalicije, jebem li ga! Čuo sam da ti je nudio da se učlanиш u stranku. I njega si odbio. Zato te i gotivim..

Žile potapše Ivana po obrazu.

ŽILE:

...jer ti puca za sve nas!

Žiletu sklizne ruka sa Ivanovog ramena, pijano, tako da se jednom stranom tela nasloni na zgroženog Ivana a kravata mu padne, svojim vrhom u supu. Žile to primeti, pređe trapavo šakom preko kravate i okrene se prema Ivanu.

ŽILE:

Slušaj...

Žile oblizne masna usta a zatim ih obriše kravatom. Podigne prst i teatralno maše s njim. Na licu mu je iskrivljen, luckast osmeh.

ŽILE:

...ja znam, ja znam....

Ivan pokuša da ustane ali ga Žile naglo povuče nazad.

ŽILE:

/izveštačeno detinjasto/

Pa gde si ti meni poso, Iske, a? Da ti ne odgovara moje drustvo? Kad smo išli u isto odeljenje onda sam bio ortak, a? Žile Trauma, mafijaš...

Žile pokaže na sebe.

ŽILE:

/teatralno/

... pije sa intelektualcem! Ko da twoje govno ne smrdi!

Žile zabaci sako i otkrije pištolj u futroli..

ŽILE:

Vadi, pucaj. Neću da se ljutim!

Žile se isceri i unese Ivanu u lice.

ŽILE:

Nisi valjda postao pička, a?

INSERT-IVANOVO PRIVIĐENJE

Ivan okleva a zatim zgrabi kundak i, dok je još u futroli, okrene ga u Žiletove grudi i povuče oroz gledajući u Žiletove oči koje su izbećene u čuđenju. Puca, praćen vriskom i opštom bežanjom. Pod sto se otkotrlja pocepani bubenj tupo ječeći. Iz pištolja dopire samo škljocanje. Ivan odgurne krvavog Žileta, šutne ga nekoliko puta iz sve snage a zatim mu,, sa hladnim izrazom lica, pljune u lice

VRAĆANJE NA...

9.ENT KAFANA »MEĆ«. NOĆ

Žile udari iz, šale, Ivana po prstima koje je pružio prema pištolju. Ivan se trgne.

ŽILE:

Koji si ti zajebant! Ej, bre...

Žile zgrabi Ivanovu glavu i privuče je na svoje čelo.

ŽILE:

Jedini si me cenio, jedini od svih ovih govnara! Samo si ti sa mnom pričao. Zašto, jebote?

Ivan se smeje, izveštačeno. Oči su mu pomalo staklaste.

IVAN:

Ne znam. Zato što sam lud?

Žile se iskezi, pusti Ivana i potapše ga po potiljku.

ŽILE:

A ne, nisi! Pametan si! Ti si mi slao puškice za matematiku i srpski i fiziku i onaj kurac....

Žile zgrabi čašu špricera i eksira.

ŽILE:

...istoriju. To ti sad učiš klince? Slušaj, mnogo si mi nešto stegnut...

Žile vadi debeo novčanik i daje Ivanu svežanj novčanica od po pedeset evra.

ŽILE:

Idi negde, odmori se, ubodi nešto...

Ivan pogleda u gomilu novca u svojoj šaci, zapšanjeno a zatim podigne zapšanjjen pogled prema Žiletu.

IVAN:

Zašto?

ŽILE:

Zašto? Zato što izgledaš kao neko kome treba i jedno i drugo.

Ivan vraća novac.

IVAN:

Ja, to ne mogu...

Žile odgurne njegovu ruku.

IVAN:

Ne, ja stvarno ne mogu.

Žile krene da ga potapše ali promaši Ivanov obraz.

ŽILE:

Možeš, možeš... Čiste su, šta se brineš? Ne falsifikujem, keve mi!

Žiletovo lice odjednom postane hladno, zategnuto a oči mirne.

ŽILE:

Šta me zajebavaš?! Uzmi lov!

Ivan uzima pomirljivo novac i spušta ga u unutrašnji džep svog sakoa.

IVAN:

Zašto baš sad...

Žile namigne.

ŽILE:

Što da ne? Oću da se lepo oprostim!

IVAN:

Gde ideš?

Žile se namršti.

ŽILE:

Idem gde se ide kad oni kažu...

IVAN:

Ko su »oni«?

Žile zavrти glavom, u neverici. Ivan zausti da kaže nešto.

ŽILE:

Oni, to je dovoljno, kapiraš?!

Žile se s teškom mukom osovi na noge.

ŽILE:

Idem ja da pišam.

10.EKST. ISPRED IZLOGA »JOLLY TOURS AGENCIJE«, MAKEDONSKA ULICA.

NOĆ

Ivan šeta praznom ulicom, njegovi koraci odjekuju, u ustima mu je cigareta. Ispadne mu iz usta i sagne se da je podigne. Ispadne mu novčanik iz sakoa i padne na zemlju. Sagne se još niže, ovaj put da uhvati novčanik. Zaklati se i padne dupetom na zemlju. Smeje se. Uzme novčanik i, stavljajući ga u sako, pogleda izlog u kojem je plakat Herceg Novog koji predstavlja grad snimljen iz vazduha. Teturajući krene prema izlogu, smeje se. Sklopi oči i lice osloni obrazom na izlog agencije.

11. EKST. AUTOBUSKA STANICA.DAN

Ivan sa velikom putnom torbom na ramenu prilazi autobusu na kojem je tabla sa natpisom: BEOGRAD-HERCEG NOVI.

12. ENT. AUTOBUS. NOĆ

Ivan je naslonio čelo na staklo autobusa i zuri u svoj odraz. Off: Mediteranski šlager. Okolina je u mraku, jedino je obasjan užički kamenolom, pod jakim reflektorima. DEBELA STARICA do Ivana otvara staniol sendviča i počinje da žvaće sendvič masno cokćući. Ivan pogleda prema njoj i sa gađenjem skrene pogled. BEBA na sedištu pored Ivanovog počinje da plače i MAJKA mu menja pelene. Starica i dalje žvaće iako Majka bebi briše izmet sa guze. Ivan grčevito stegne naslon.

INSERT-IVANOVO PRIVIĐENJE

Ivan se osloni o naslon. Krene prema šoferu, udari ga laktom i onesvesti a zatim zgrabi volan i autobus skrene u mračnu šumu. Autobus se zanese, prevrće se, vriska putnika, stvari lete na sve strane. Šlager sa radija se postepeno pojačava dok ne ostane samo jeka poslednjeg sloga refrena.

VRAĆANJE NA...

12. ENT. AUTOBUS. NOĆ

Ivanu ruka umorno sklizne sa naslona. Ivanovo lice je orošeno znojem.

IVAN

/glasno:/

Hoćete li prestati s tim sranjem?

Majka i Starica ga pogledaju začuđeno a onda nastave prethodne radnje. ŠOFER, 40 godina, masan, u treger-majici, sa cigaretom iza uha, menja stanicu, pušta turbo-folk.

TURBO-FOLKER (OFF):

»A u međuvremenu
naći će joj zamenu,
druga će mirisati
na mom ramenu....«

IVAN:

Još i ova pizdarija?!Lepo!

Ivan besno ustaje, sa police iznad sedišta uzima torbu i kreće prema šoferu.

IVAN:

Majstore, jel možeš da staneš ovde?

Šofer ga pogleda sa nipođaštavanjem, kratko a zatim nastavi da zuri u drum.

ŠOFER:

Ako ti se piša zavrni slavinu do Bijelog Polja. Nisi čića!

Ivan se nervozno iskezi.

IVAN:

Ne razumete. Hoću da izadem, bez sranja i pišanja!

ŠOFER:

Kasno je sad da tražiš pare nazad.

Ivan zgrabi Šofera za vrat i pritisne ga uz sedište.

IVAN:

Hoću da izadem! Sad!

13.EKST.AUTOPUT NA ZLATIBORU.NOĆ

Autobus počinje da krivuda putem. Naglo staje. Iz autobusa izlazi Ivan.

ŠOFER(off):

Jebo ti ja pas mater!

Ivan krene prema vratima ali se ona brzo zatvore, Ivan udari besno pesnicom u njih i autobus odvijuga niz put.

14. EKST. AUTOPUT NA ZLATIBORU.NOĆ

Ivan korača praznim autoputom oivičenim četinarima. Zvuci sova, lepet krila šišmiša. Šišmiš, nisko leteći nadleti Ivanovu glavu.Ivan se trgne a zatim sabere.

IVAN:

Šta je, došao si po moju krv?

Ivan nastavlja da korača. Zevne.

15.EKST.AUTOPUT NA ZLATIBORU, PORED POTOKA.NOĆ

Ivanu se oči mu polako sklapaju. Stane pored potoka, uzme u šaku malo vode i nastavi.

16.EKST.AUTOPUT NA ZLATIBORU, PORED TRAFO-STANICE.NOĆ

Ivan se približava čistini. Sklope mu se oči. Trgne se. Ivan stane na čistini- s Ivanove desne strane je trafo-stanica na betonskoj platformi a s leve strane- polje u mraku. Ivan seda, osloni se na zid stanice i zapali cigaretu. Usni.Cigaretu mu ispadne iz ruke.

17.EKST.AUTOPUT NA ZLATIBORU, PORED TRAFO-STANICE.NOĆ

Ivan spava oslonjen na zid.Pored stopala mu je cigareta, ugašena.Put pretrčava, oprezno, veliki crni pas. Prilazi Ivanu. Reži, tiho. Ivan se budi.

IVAN:

Prvo Harpije a sad i Kerber!

Pas počne još jače da laje na njega i on ustaje nesigurno. Pogledom traži kamen. Zgrabi kamen sa zemlje i baci ga na crnog psa ali ga ovaj eskivira i nastavi da mu se približava. Crni pas laje sve glasnije i glasnije.

IVAN:

Nazad, nazad bre! Čibe!

Pas skoči na njega dok podiže kamen sa zemlje. Ivan se izmakne i pas zgrabi njegovu nogavicu. Ivan pokušava da ode niz stazicu pored trafo stanice ali ne može jer se pas čvrsto uhvatio za pantalone. Ivan snažno šutne psa u njušku i potrči niz stazicu. Pas jaukne i odmakne sea zatim jurne za njim.

18.EKST.STAZICA NA ZLATIBORU.DAN

Ivan beži niz putić, zakači mu se torba za šipkov grm. Pas je sve bliži. Ivan izvuče nekako torbu, snažno je cimnuvši a zatim potrči prema potoku u dnu stazice. Stazica se nastavlja na drugoj strani potoka. Ivan pretrči potok gacajući do kolena u hladnoj vodi a zatim, kad pas pritrči vodi., on zgrabi kamenje i gađa psa. Jedan kamen pogodi psa u krvavu njušku on jekne i odjuri.Ivan zadovoljno urla dok pas beži podvijenog repa.

19.EKST. STAZICA NA ZLATIBORU.DAN

Sunce je visoko.Zraci Sunca na Ivanovom bledom licu, Ivan žmirka i njegov posrćući korak postepeno postaje sigurniji. S leve i desne strane puta su jеле i borovi. Ivan hoda po šljunkovitom delu pored puta. Torbu Ivan prebacuje preko vremena. Staje pored saobraćajnog ogledala na okuci puta. U ogledalu posmatra svoj iskrivljeni lik a zatim lakrdijaški stavlja tamne naočare i cigaretu u zube, pali je, posmatra svoj iskrivljeni lik u ogledalu, kao da pozira a zatim nastavlja put. S desne strane puta je braon drvena tabla sa latiničnim natpisom, bela farba: MOTEL » KONAK » 3 km. Tabla je uperena prema prašnjavom drumu koji se pruža ispod drvoreda bagremova koji , povijeni jedni prema drugima, ukrštaju svoje grane i čine bodljikavu kapiju. Ivan zastane, zgazi pikavac a zatim kreće prašnjavom stazom.

20. EKST. PUT NA PRILAZU MOTELU » KONAK«. DAN

Motel se nalazi u podnožju šume koja pokriva brdo iznad motela. Motel je jednospratnica koja je sastavljena od dva dela: donjeg, kamenog, i sprata sa krovom, koji je od drveta i ima izgled alpske kuće. Tabla sa natpisom KONAK uperena je u motel. Iz šume, s leve strane, Ivanu prilazi SELJAK, svetlosmeđ šezdesetogodišnjak, plave oči, živahnih pokreta, obučen u braon džemper i plave radne pantalone.

SELJAK:

Dobri dan.

IVAN:

Dobar dan.

Seljak zastane na par metara od Ivana i podboči se. Pokaže na iskrzani kraj Ivanovih pantalona.

SELJAK:

I tebe dokačila Neđova dževgara?

Ivan ga pogleda zbunjeno.

SELJAK:

Pas. Velik, crn...

Ivan klimne glavom.

SELJAK:

Čiji si?

IVAN:

Ja sam iz.. Ničiji.

Seljak nabora čelo. Na licu mu je osmeh.

SELJAK:

Ma, kako to?

Ivan kreće da kaže nešto a onda odustane, osmehne se i zabaci torbu na rame.

IVAN:

Idem u motel.

Seljak ga pogleda začuđeno.

SELJAK:

A što? Jel baš moraš?

IVAN:

Eto, moram.

Ivan kreće prema hotelu. Seljak se brzo prekrsti i nastavi nizbrdo. Ivan stane i okreće se za Seljakom koji je već odmakao. Ivan slegne ramenima i nastavi prema hotelu.

21.ENT. HOL MOTELA. DAN

Recepција motela: drveni sto, iza njega stolica, kalendar » KLANICA-ČAJETINA« sa, plastičnim pravougaonikom na lastišu, koji označava 18. jun. Na stolu je telefon. Pored vrata musave zavese i dve stolice. S leve strane su stepenice koje vode na sprat a s desne strane WC. Pored WC-a su vrata koja vode do prostorija vlasnika. Vrata se otvaraju i Ivan bojažljivo promaljva glavu unutra.

IVAN:

Ima li koga? Ikoga?

Ivan ulazi i okreće se oko sebe. Kreće stepenicama na sprat..

22. ENT. SPRAT MOTELA. DAN

Sprat je sav u žućkastoj borovoј lamperiji. Na spratu su šest soba, po tri sa svake strane. Ivan pokušava, laganim pokretom, da otvori svaku od njih ali ne uspeva. Spušta se nazad niz stepenice.

23. ENT. PRIZEMLJE HOTELA, WC. DAN

Uroš otvara vrata WC-a. Na klozetskoj šolji sedi LINA, devojka od 19 godina, kratke smeđe kose, na levom ramenu joj je tetovaža koja predstavlja bodljikavu žicu, drži slušalice diskmena na ušima, u kratkoj je majici, šorca oborenog do gležnjeva.

LINA:

Gubi se! Manijače!

Ivan je zatečen ali mu se istovremeno i smeje.

IVAN:

Ja bih da iznajmim sobu....

LINA:

Marš u pizdu materinu!

Ivan brzo zatvori vrata.

24. ENT. HOL MOTELA. DAN

Na stolici pored vrata sedi Ivan i puši. Šuštanje vode u lavabou, off. U hol ulazi Lina.

LINA:

Jebote, ti stvarno hoćeš da iznajmiš sobu.

Ivan sporo gasi cigaretu i prilazi pultu.

IVAN:

A šta ako sam manjak?

Lina baci površan pogled na Ivana. Izvlači ispod pulta svežanj ključeva i baca ih na pult.

LINA:

Pazi da me ne uplašiš.

Ivan se nagne napred, blago.

IVAN:

Bu!

Lina ga hladno pogleda i cokne. Namesti smorenu grimasu na lice.

LINA:

Koju sobu hoćeš? Jedan? Šest? Svih šest?

Ivan podigne kažiprst.

IVAN:

Jednu.Za početak.

LINA:

Noćenje je petsto dinara..

Ivan daje novac.

IVAN:

Evo, za tri noćenja. I ključ-trojka. Tri je srećan broj. A reci mi kako to da....

Lina mu bez reči spušta ključ u ruke.

LINA:

Klopku kupuješ kod seljaka, selo je tri kilometra odavde, tamo...

Lina pokaže rukom preko Ivanovog ramena.

LINA:

Kupatilo je zajedničko...

Lina izvlači ispod pulta »Blic« novine od 17. juna i pruža ih Ivanu.

LINA:

A ako ne znaš šta da radiš evo ti Blic, čitaj, rešavaj ukrštene reči, bacaj ga na
duplerice...Ćao!

Lina odlazi. Ivan gleda za njom. Ivan pogleda u novine i zastane u neverici: na naslovnoj strani je krupno telo u lokvi krvi, na asfaltu, pokriveno belim pokrivačem. U desnoj šaci steže ogroman pištolj. NATPIS: ŽILE TRAUMA UBIJEN ISPRED RESTORANA »MEĆ«.

25.ENT. IVANOVA SOBA U MOTELU. DAN

Soba od borovog drveta. Drveni sto i stolica pored prozora, krevet, natkasna. Ivan umorno baci torbu na pod a zatim se sruči krevet. Sklopi oči.

26.ENT. IVANOVA SOBA. DAN

Ivan se budi, zadovoljno udahne vazduh. Uzima torbu. Otvori rajsferšlus. Izvlači peškir, brijač, sapun, kesu. U kesi su plave, pohabane patike. Vadi ih, razgleda, pređe šakom preko njih. Osmehne se.

IVAN:

Nekad sam trčao...

Grčevito skida cipelu s noge, bez odvezivanja pertli i obuva patiku, a zatim skida i drugu cipelui na isti način i baca je iza sebe.

27. EKST. BRDO IZNAD MOTELA. DAN

Ivan sportski obučen, u izbledeloj sivoj trenerci, znojav, posmatra hotel, a zatim nastavlja da trči prema drugoj strani brda.

28.EKST. ŠUMA. DAN

Ivan trči nizbrdo, sapliće se o suvarke kojima je pokrivena šuma, ponovo se podiže i smejući se nastavlja da trči šumom. Zastaje, zadihan i osloni čelo o koru drveta. Teško, isprekidano disanje odjekuje šumom. Krckanje, off. Ivan se prestrašeno, ispustivši grleni poluglas, okrene. Pred njim je veverica, na par koraka. Veverica skoči i popne se hitro uz susedno drvo. Ivan othukne i nastavi da trči nizbrdo.

29. EKST. GAJEVI. DAN

Oko Ivana su zelenkasto- žućkasti pašnjaci, Sunce je visoko, on trči pored malog, plitkog potoka nad kojim se nadvila gusta, žućkasta trava. Ivan je umoran, kašlje. Seda pod veliki hrast pored potoka, izvali se na zemlju i zapali cigaretu. Oko njega su komadi grana hrasta. Briše znoj sa lica, posmatra grane iznad njega i grane počnu da se okreću sve brže i brže. Ivan skrene pogled. Šuškanje, off, u visokoj travi pored Ivanove glave. Ivan skrene pogled u pravcu šuškanja. Kroz travu, na pola metra od Ivana, vuče se, polako, prema njemu, telo zmije. Ivan pogleda brzo oko sebe, spazi debelo parče grane, zgrabi ga i počne da besno udara po zmiji. Pri prvom udarcu zmijino telo se uvije a rep počne nemočno da se otima. Ivan nastavlja da udara. Puca zmijska koža a na parčetu grane je krv. Ivan zamahne i smrska zmiji glavu a zatim nastavlja da udara. Podigne pogled, zadihan. Pred njim stoji Seljak sa kosom u rukama i, kad mu uhvati pogled, uplašeno se odmakne.

IVAN:

Zmija, napala me...

Ivan na štapu podigne truplo zmije. Seljak oprezno priđe, zagleda zmiju.

SELJAK:

Belouška, bezopasna.

IVAN:

Šta će ovde kad je bezopasna?

SELJAK:

Leg'o si pored njenog potoka.

Ivan baci zmiju na zemlju.

SELJAK:

Badava si je ubio.

Ivan besno baci granu u stranu.

IVAN:

Otkud sam ja to mogao da znam? Otkud?!

Seljak se ubazrivo udaljava.

SELJAK:

Nisi, nisi.

Seljak, osvrćući se, odlazi niz potok. Ivan besno šutne zmiju.

30.ENT.HOL MOTELA.DAN

Ulazi Ivan, nervozan. Za pultom, na koji je visoko podigla noge, sedi Lina i klati se na stolici. Na ušima su joj slušalice diskmena. Kad spazi Ivana ona skine slušalice.

LINA:

Šta se dogodilo?

Ivan zastane i okrene se prema Lini.

IVAN:

Šta te zabole šta se dogodilo?!

Ivan otrči uz stepenice.

31. ENT. PRVI SPRAT MOTELA, HODNIK. DAN

Ivan naleti na BAKICU, 70 godina, bucmasta, nasmejana, plave oči, seda kosa vezana u punđu, u teget trenerci. Pogleda je raširenih očiju, zatečen.

IVAN:

Izvinite...

BAKICA:

Ništa, ništa...

Ivan krene niz hodnik prema vratima sobe broj tri a zatim stane, začkilji očima u pravcu Bakice i nakašlje se.

IVAN:

Izvinite...

Bakica se sporo okrene.

BAKICA:

Da?

IVAN:

Vi ste odseli ovde?

BAKICA:

Da.Maločas sam stigla.Dovezao me jedan ljubazan gospodin.

IVAN:

Zašto?

Bakica se nasmeši i slegne ramenima.

BAKICA:

Ne znam, tako je trebalo, valjda...

Ivan rastreseno klimne glavom. Starica krene niz stepenice.

32.ENT. IVANOVA SOBA U MOTELU.DAN

Ivan se nervozno šetka po sobi. Zapali a zatim ugasi cigaretu.Zakašlje se.

IVAN:

Trebalo bi da ostavim ovo sranje!

Zavalí se na krevet.

IVAN:

Tako je trebalo, tako je trebalo, ko je lud da se zakuca ovde... Ko pored mene?

Ivan zgrabi paklicu na stolu, pogleda u nju i vidi da je prazna. Zgužva je i krajicom oka pogleda kroz prozor. Spazi nešto. Pogled usmeri prema zelenkastom elipsoidnom kamenu ispod drveta pored motela.

33. EKST. PROPLANAK ISPOD IVANOVOG PROZORA.DAN

Ivan prilazi kamenu i razgrće travu. Otkriva se nadgrobna ploča na kojoj piše: JOVAN KRSTIĆ, sa ciriličnim, crkvenoslovenskim slovima i šarama u formi pletenica s leve i desne strane. Ivan dodirne kamen a zatim, prešavši, drhtavo, prstima preko slova, odmakne se sa preplašenim izrazom lica.

IVAN:

Krstić, kao ja! Jovan...Ivan...

Koraci u travi, teški, off. Ivan se prene. Krene da se okrene ali to ne uradi.

LUKA(off):

Bio je najveći gazda u kraju. Ubili ga razbojnici pre dvesta godina. Kažu bio proklet jer je davao pare uz interes.

Ivan se trgne i okrene, polako. Pred njim je LUKA, visok, crn, markantan muškarac u poznim četrdesetim, u farmerkama i zelenoj majici.

IVAN:

Izvinite, nisam vas čuo.

Luka pokaže naniže.

LUKA:

Parkirao sam u strani, kod raskrsnice.

Luka ga gleda, stisnuvši oči, ispitujućim pogledom.

LUKA:

Vi ste odseli kod nas? Luka Pavlović.

Ivan ustaje i zbunjeno pruža ruku. Luka je čvrsto stegne.

IVAN:

Da.

Luka i dalje ne pušta njegovu ruku.

LUKA:

Zašto?

Luka stegne Ivanu ruku još jače. Gleda ga u oči, smeškajući se.

IVAN:

Ne znam....zbog planine.

Luka mu pusti ruku.

LUKA:

Ne izgledate kao debeli Lala.

Ivan proguta »knedlu« i pogleda ga s kiselkastim izrazom lica.

IVA N:

Molim?

LUKA:

Ovde dolaze samo Vojvođani koji hoće da skinu neku kilu pa trče po brdima ko sumanuti. Al, ništa im to ne vredi. Kad se istrče onda se oni lepo nažderu pršute i kajmaka i vrate još deblji .

Ivan se bledo nasmeši, trljajući bolnu ruku. Luka se nasmeši potapše Ivana po ramenu.

Namigne mu.

LUKA:

Da popijemo po jednu, a?

34. ENT. RECEPCIJA MOTELA.DAN

Za stočićem sede Ivan i Luka. Za pultom je, klateći se na stolici, neraspoložena, Lina. Na stočiću je flaša zlataste rakije i dve čašice. Luka doliva u Ivanovu dopola ispijenu čašicu. Zadrhti mu ruka. Malo prospe. Pogleda Ivana i nevešto se nasmeši.

LUKA:

Profesor, a? Mlad si mi za profesora.

Luka pokaže na Ivanovu glavu.

LUKA:

A već si počeo da sediš? Upropastile te žene, a?

Luka potegne na eks.

LUKA:

I mene je ova moja, upropastila pa umrla. Ostavila mi Linu iz prvog braka...
Luka ustaje. POMALO teturavo prilazi Lini.

LUKA:

Volim je ko da je moja.

Luka spusti ruku na Lininu glavu. Lina je blago odgurne.

LINA:

Nemoj....

LUKA:

Mazuljo moja!

Luka se vrati za stočić. Lina pojačava zvuk na diskmenu.

LUKA:

Samo da ne sluša toliko to sranje. Ogluveće ko top.

Ivan ravnodušno slegne ramenima i eksira. Luka se okreće prema Lini.

LUKA:

Đe je matora?

LINA:

A?

Luka se osvrne.

LUKA:

Đe je matora?!

LINA:

Otišla je da bere cveće.

Luka gadljivo šmrkne.

LUKA:

Luda baba! Šta će ona ovde van sezone? Slušaj, meni je u neku ruku sad lakše, znaš, kad
je neko muško tu! Svega mi!

Doliva sebi čašicu.

LUKA:

Pisalo u »Užičkim vestima« da lutaju okolo nekakvi lopovi, narkomani, pljačkaju
vikendice a Lina, pogledaj je: prva godina medecine a još balava!

Luka eksira.

LUKA:

Tako. Ja samo navratio da vidim kako ste pa na posao u Čaj'tinu. A ti šta je ostalo popij,
kuća časti.

Ivan optpije i nasmeši se.

IVAN:

Izvinite, a šta radite u Čajetini?

Luka se osvrne.

LUKA:

Radim u klanici. Kasapin. Kad treba koljem i po kućama.

Luka zadobuje šakom po dovratku.

LUKA:

Ajd' zdravo.

Luka izlazi a Ivan pogleda zabrinuto za njim. Ivan stavi čep u grlić flaše.

35.ENT.IVANOVA SOBA.DAN

Ivan vadi čep iz flaše i, ležečki, počinje da pije iz nje. Kucanje na vratima.

IVAN:

Da?

BAKICA(off):

Ja sam... Sreli smo se u hodniku, sećate se?

Ivan odloži flašu na stočić. Prilazi vratima i otvara ih. Pred njim je Bakica. U rukama drži pregršt planinskog cveća.

BAKICA:

Zlatibor je predivan. Pomirišite ovo cveće, mirom miriše...

Bakica prinese Ivanu cveće.

IVAN:

Znam kako miriše planinsko cveće.

Ivan se blago izmakne. Krene da zatvori vrata.

BAKICA:

Pomirišite ovaj...

Bakica izvlači cvet kantariona.

BAKICA:

...to je kantarion, sva se polja žute od njega. Godinama sam dolazila na ovu planinu s pokojnim mužem ali nikad mi nije mirisao ovako...

Ivan nervozno zadobuje prstima po vratima.

IVAN:

Šta je ovo, botanika, čas u prirodi?

Bakica ga pogleda zatečeno, pomalo uvređeno.

IVAN:

Izvinite...

Ivan uzdahne.

IVAN:

Nisam mislio tako. Uđite.

Bakica uđe, gledajući ga pomalo nepoverljivo. Ivan joj pokaže na stolicu. Bakica sedne na stolicu pored kreveta. Ivan sedne na krevet.

BAKICA:

Ne bi trebalo da radite toliko.

Ivan umorno zevne.

IVAN:

Pa i ne radim. Na odmoru sam.

Bakica se nagne prema Ivanu. Na licu joj je brižan izraz.

BAKICA:

Previše pijete...

Ivan, zevajući, razbaruši svoju kosu.

IVAN:

Što se toliko brinete za mene?

BAKICA:

Nisam mogla da brinem za nekog drugog ko bi sad bio vaših godina a htela sam...

Ivanovo lice poprimi ozbiljan izgled.

IVAN:

Na koga mislite?

Bakica skrene pogled u stranu.Tajac, sekund-dva.

BAKICA:

Lina je baš lepa devojka...

Ivan zausti da nešto kaže.

BAKICA:

I ja sam bila takva. Rekla mi je da ste bili grubi prema njoj.

Ivan se osmehne ironično.

IVAN:

Ne znam stvarno ko je!

BAKICA:

Znam šta hoćete da kažete.Ona izgleda kao da je malo..

Bakica pucka prstima sa napetim izrazom na licu, pokušava da se priseti.

IVAN:

...muškobanjasta?

BAKICA

/kroz smeh/:

E, muškobanjasta! Ali ona to nije.

Ivan uzima flašu i igra se s njom, prebacujući je iz ruke u ruku.

IVAN:

Zašto to menigovorite?

Bakica slegne ramenima.

BAKICA:

Šta drugo da radim? Nije mi mnogo..nije mi ništa drugo ostalo.

Ivan prestane da se igra s flašom.

IVAN:

Kako mislite?

Bakica odmahne rukom.

BAKICA:

Starost-ludost... Evo...

Bakica pruža nešto cveća Ivanu.

BAKICA:

...prospite tu rakiju pa u flašu stavite cveće.

Bakica ustaje i kreće prema vratima.

BAKICA:

Eto, tako! Doviđenja!

Ivan zatvara vrata za njom.

IVAN

/monoton/:

Doviđenja, doviđenja...

36. ENT. HOL MOTELA.NOĆ

Lina sa »džogerom« čisti pod. Niz stepenice silazi Ivan.

IVAN:

Gde ti je ča...

Lina se okreće, trudi se da ostane hladnokrvna.

LINA:

Misliš Luka? Zatio se negde u kafani ili otišao kod neke švalerke. Što se čaleta tiče,

nemam pojma.

IVAN:

Čekaj, nisam mislio...

Lina odmahne i nastavi da radi.

IVAN:

Hoćeš da ti pomognem?

LINA:

I šta onda ja da radim?

Ivan joj uzme »džoger« i počne da čisti. Osmehne se Lini.

IVAN:

Slušaj diskmen.

Lina seda na pult.

LINA:

Ne slušam diskmen nego »gou«.

IVAN:

/imitira je/

Pa idi, slušaj »gou«.

Lina leže na pult i bočno se okreće Ivanu.

LINA:

Što? Baš volim da te gledam dok rmbaš.

Ivan stavlja »džoger« u kofu s vodom.

IVAN:

Onda gledaj pažljivo jer je to poslednji put da radim ovo.

LINA:

Daj mi cigaretu.

Ivan vadi cigarete i pruža joj.

IVAN:

Molim zvuči lepše.

LINA:

Sad zvučiš kao matorac.

Lina pripaljuje.

IVAN:

Nisam mator. Znam šta je »goa«.

LINA:

Ajde da čujemo.

Ivan se podboči na džoger.

IVAN:

Grad u Indiji, bivša portugalska kolonija na malabarskoj obali.

LINA:

A jel slušaš gou?

IVAN:

Ne.

Ivan nastavi da radi.

LINA:

Onda ne znaš šta je.

Lina skoči sa pulta i krene prema vratima do WC-a.

IVAN:

Gde ćeš ti?

Lina zevne.

LINA:

Na spavanje.

Lina odlazi i zatvori vrata. Ivan radi. Vrata se otvore. Lina se isceri, provirivši.

LINA:

Srećan rad.

Ivan podigne džoger prema Lini i krene napred, kao da će je isflekat. Lina vrisne i zatvori vrata. Ivan gurne džoger.

37.EKST.ISPRED MOTELA.NOĆ

Ivan izlazi sa kofom prljave vode ispred motela i , na desetak metara od motela, prospe vodu a onda pogleda naviše. Pun mesec, zvezdano nebo, zrikavci, off. Okrene kantu naopako, sedne na nju, zapali cigaretu i počne da razgleda zvezde. Sa lica mu nestane napetost.

38. ENT. HOL MOTELA. NOĆ

Ivan ulazi i stavljaju kofu pored »džogera«. Šuštanje tuša iz kupatila, off. Ivan zastane, okleva a zatim polako priđe vratima.

39. ENT. KUPATILO MOTELA. NOĆ

Pod tušem, u kabini bez zastora, sva u sapunici, stoji Lina. Ivan je posmatra vireći kroz poluotvorena vrata. Dok nanosi sapunicu ona igra trapavo, šaleći se, pomalo kao devojčica pomalo kao striptizeta, praveći dens-korake, smeje se. Zatim staje pod tuš, pušta da joj jak mlaz vode spira sapunicu s tela.

LINA:

Vuuuu, idemo! Vuuu!

Ivan stisne oči, okleva a zatim se polako odmiče i odlazi na vrhovima prstiju. Lina nastavlja da igra pod mlazom vode.

40.ENT. IVANOVA SOBA.NOĆ

Soba je u mraku. Jeka kante i metle bačenih u holu, off. Preplašeni Ivanov uzvik.

Škljocanje prekidača. Ivan žmirka.U boksericama je.

LUKA (off)

/pijano/:

Ko je ovde ostavio džoger i kofu, jebo ga Sveti Janko!

Ivan ustaje i žurno oblači pantalone.

41.ENT. HOL MOTELA. NOĆ

Luka leži na podu, flekav, znojav. Na leđima je, pokušava da ustane. Pritrčava mu Lina, u laganoj beloj spavaćici. Luka se pijano nasmeši. Lina klekne pored njega. Provuče ruku kroz kosu.

LINA:

Jesi li se povredio?

Luka odmahuje glavom.

LINA:

Hajdemo, polako. Idemo...

Lina ga podiže s mukom.

LUKA:

Što me mučiš?

Lina ga podiže na kolena.

LUKA:

Nećeš da ka'eš?

LINA:

Hajde, još malo...Ne brini, ja ču da te vodim

LUKA:

Čekaj...

Luka je obujmi rukama oko struka. Glavama mu padne na njen stomak.

LUKA:

Vodi me, Lina, samo vodi me, pravo u pizdu materinu, samo me vodi!

Luka se osloni jednom rukom na Linino rame i ustane. Klecavo. Uhvati Linino lice u šake.

LUKA:

Kako me to gledaš? I ona je tako, ona tvoja...

Luka se okrene prema stepeništu. Na stepeništu стоји Ivan.

LUKA:

Ja, dečko... Lina, odo' ja!

Lina zausti da mu nešto kaže ali je Luka odgurne i teturajući odjuri do vrata, gurne ih i izjuri u noć. Lina pogleda naviše prema Ivanu. Ivan obori pogled a Lina otvorit vrata do WC-a, uđe i snažno ih zalupi.

42.EKST. ISPRED MOTELA. DAN

Na stolicama ispred konaka su Ivan, skinut do pojasa i sa cigaretom u zubima i Bakica u trenerci i majici. Sunčaju se. Dolazi Lina, u dvodelnom kupaćem kostimu, sa peškirom.

IVAN:

Šta je, i ti bi da se gušterišeš?

Lina zastane.

LINA:

Kakav ti je to sad izraz?

IVAN:

Pa, kako se kaže?

Lina prostire peškir.

LINA;

Sunčaš.

BAKICA

/za sebe/:

Vreme je predivno, predivno...

IVAN:

Vi klinci nemate sleng?

Lina se okrene prema Ivanu.

LINA:

Ne seri i namaži mi leđa.

Ivan se pravi da je ne primećuje. Pućka kolutove dima.

LINA:

Jel me čuješ?

IVAN:

Hoćeš da ti namažem leđa džogerom?

Lina ga pogleda uvređeno. Ivan ustaje.

IVAN:

Okej, okej, zezao sam se!/u pola glasa/ Jel' u redu. mislim, ono sinoć?

Lina uzdahne.

LINA:

Nije prvi put. A da promenimo temu?

IVAN:

Može.

LINA:

Onda mi već jednom namaži leđa.

Ivan uzima losion i razmazuje ga po Lininim leđima. Lina se zadovoljno proteže.

Prilazi im Seljak, pomalo stidljivo.

SELJAK:

Dobri dan... Izvinite...

SVI:

Dobar dan.

SELJAK:

Ja samo da vam kažem, poslali su me iz sela...

Lina skoči.

LINA:

Nije valjda Luka...

Seljak, smeškajući se, odmahne.

SELJAK:

Ma, jok, trezni se on kod Mitra nego ovi drogeraši ponovo krenuli u pljačku. Juče su prebili vikendaša u Semegnjevu.

LINA:

To nije daleko.

BAKICA:

Užas! Hoće li biti dobro, taj vikendaš?

SELJAK:

Kažu doktori u Užicu da ima šanse da se izvuče ali jedva!

Seljak slegne ramenima.

SELJAK:

Ništa. Pa, ja ko kažem, pazite!

LINA:

Hvala. Hoćete da uđete?

Seljak odmahne rukom.

SELJAK:

Ma, jok... Samo vi masirajte...

Seljak odlazi.

LINA

/za sebe/:

Dobro je.

Ivan je zabrinuto pogleda.

43. ENT. IVANOVA SOBA U MOTELU.DAN

Ivan sedi na krevetu. U ruci su mu flaša rakije, dopola ispijena, i planinsko cveće. Drži ih, gleda. Otvori flašu, zatim otvori prozor, krene da prospe rakiju a onda zastane. Potegne gutljaj, razmišlja. Stavi cveće na sto. Baci kroz prozor pogled na nadgrobnu ploču u dvorištu. Uzdahne. Potegne još jednom. Stoji. Krene da prospe rakiju.

LUKA(OFF):

Crći ču, Lino, pomagaj!

Ivan ispusti flašu. Flaša se razbije na kamenoj stazici ispod prozora u paramparčad. Ivan se namršti i pogleda polomljeno staklo i tečnost koja se razliva.

LUKA(off):

Daj mi nešto protiv bolova, jebote! Ižjede mi rakija džigericu!

Koraci na stepenicama, off. Ivan zatvara prozor.Kucanje na Ivanovim vratima. Ivan otvara vrata. U hodniku je Lina, zabrinuta.

IVAN/ nervozno/:

Šta je...Šta ti treba?

LINA:

Imaš li neko sredstvo za bolove ili tako nešto. Luka...

Ivan odmahne glavom.

IVAN:

Nemam.

Lina kratko klimne glavom i krene od vrata.

IVAN:

Ej, Lina...

Lina stane i okrene se.

LINA:

Da?

IVAN:

Kako možeš da ga trpiš?

Lina ga uvređeno pogleda i podboči se.

LINA:

On je bolji nego što misliš.. Bolji je od tebe u svakom slučaju.

Ivan pomirljivo podigne ruke.

IVAN:

Okej, okej, samo pitam!

LINA:

Ne pitaj više, okej?

Lina zgrabi kvaku i zalupi Ivanu vrata.

44. ENT. MOTEL-RECEPCIJA.DAN

Bakica sedi na stolici, niz stepenice se spušta Ivan. Iz Lukinih prostorija dopire ječanje Lukino, off. Ivan kratko klimne Bakici. bakica vrti u svojim rukama venac od planinskog cveća. Ječanje Lukino se utiša. Iz sobe izlazi Lina.

BAKICA:

Jel mu bolje?

Lina spazi Ivana ali skrene pogled.

LINA:

Jeste. Ono vaše sredstvo protiv bolova mu je baš brzo pomoglo. Zaspao je. Ako zatreba... Bakica zagrli Linu.

BAKICA:

Ne brini, dete, imam ja toga još...

Bakicino lice poprimi zabrinut izraz

LINA:

Hvala vam.

Bakica se nasmeši.

BAKICA:

Za lek se ne kaže »hvala«.

Lina izbegne Ivanov pogled i izlazi brzim korakom. Ivan kreće za njom ali ga Bakica uhvati za mišicu.

BAKICA:

Sine, jesи ли добро?

Ivan se umorno smeška i gleda za Linom.

IVAN:

Zašto ne bih bio?

BAKICA:

Zato što ovde nikome nije dobro.

Ivan skine njenu šaku s mišice.

IVAN:

Neće biti ni meni ako nastavite.

Bakica ga pogleda začuđeno i uzmakne.

IVAN:

Otkad ste došli govorite u šiframa, kao da...

BAKICA:

. Zašto si došao ovde sine?

Bakica mu spusti ruku na rame.Na »sine« se Ivan trgne.

IVAN:

Kako ste..

Ivan zastane na trenutak i odmahne rukom.

IVAN:

Činilo mi se da će poludeti u autobusu za more i tako....

Bakica pusti Ivanovu ruku i nasmeši se.

BAKICA:

Ne moraš da kažeš ako nećeš. Reći će ti jednom...

IVAN:

Šta?

Bakica potapše Ivana po obrazu kao da je dete.

BAKICA:

Znaćeš već...

Bakica lakin pokretom stavi venčić na glavu.

BAKICA:

Idem da se malo sunčam. Nije zdravo ali...Volim svetlost.

Bakica upitno pogleda Ivana. Blago gurne Ivana rukom.

BAKICA:

Hajde za njom, nije odmakla daleko.

Ivan okleva sekund-dva a onda izjuri napolje.

45. EKST. JEZERCE. DAN

Lina stoji pored jezerceta čija je obala pokrivena sivkastim, oštrim kamenjem. Nekolicina braonkastih kvadrata od utabane zemlje nalaze se pored jezerceta.Ponegde je i busen slatkovodne trave uz obalu. Jezerce ima sivkasto-plavu boju. Vrhovi obližnjih, pri vrhu kamenitih brda prošaranih borovima ogledaju se u jezercetu. Lina čuči i baca »žabice«.

Besna je i kamičci često odskoče, jednom –dvaput a zatim potonu. Iza Line se pojavljuje Ivan ona se ne okreće dok njegove cipele šušte po niskoj travi već onda kad spazi njegov odraz u jezeru pred njom. Lina se ne okreće.

LINA:

Sad ćeš kao da me tešiš, a?

Ivan patikom buši rupu u zemlji i gleda naniže.

IVAN:

Neću.

Ivan staje pored Line trudeći se da je ne gleda. Uzme jedan pljosnat kamen i baci ga.

Kamen odskoči četiri-pet puta od površine jezerceta a zatim padne na drugu obalu.

IVAN:

Nije bućnuo.

LINA:

Nije.

Ivan seda pored Line. Pripaljuje cigaretu. Lina, trudeći se da ga ne gleda, uzima cigaretu iz njegove paklice i pripaljuje je svojim upaljačem.

IVAN:

Nisam mislio..

LINA

/ironično/:

Da, da, da!

IVAN:

Ne, stvarno nisam mislio.

Lina se okreće prema Ivanu.

LINA:

Jel ti tako i sa svojim đacima?

Ivan se osmehne, iznenađen.

IVAN:

Molim?

LINA:

Slušala sam te dok si se nalivao sa Lukom.

Ivan se nasmeši.

IVAN:

Mislio sam da si slušala »gou«. Kad smo kod toga...

Ivan dodirne kažiprstom Lininu tetovažu.

IVAN:

...nisam znao da oni koji slušaju takvu muziku nose ovakve tetovaže.

Lina ispitivački pogleda Ivana u oči.

LINA:

Ne nose. Ja je nosim. Štiti me.

IVAN:

Bodljikava žica štiti samo logore.

Ivan prelazi kažiprstom preko Lininog ramena, prateći žicu.

LINA:

Ja sam slobodna,ako na to misliš.

Ivan napravi ravnodušan izraz lica.

IVAN:

Kad ti kažeš.

Lina se odmakne i Ivanov prst sklizne s njene kože. Ivan se pravi da to nije primetio, nakašlje se i pokaže prema braon kvadratima utabane zemlje koji okružuju jezero.

IVAN:

Šta je... šta je ovde?

Lina se klati napred-nazad, na vrhovima prstiju, sa rukama preko kolena.

LINA:

Tu je bilo selo. Živeli su u kolibama. Nisu imali parket ili tako nešto, samo utabana zemlja.

IVAN:

Samo zemlja? Valjda je bilo i nešto trave, vutre..

Lina se diskretno nasmeši. To ne promakne Ivanu.

LINA:

Ne znam, ali su zato imali najlepši pogled.

Ivan krene da joj se približi ali, kad ona to primeti, on stane.

IVAN:

Lina?

LINA:

Da?

IVAN:

Nasmešila si se.

Lina ustaje i proteže se.

LINA:

Hajdemo kući. Ukočila sam se.

46. EKST. ISPRED MOTELA. DAN

Ivan i Lina prilaze motelu.. Pred motelom je stolica na kojoj sedi, opuštena, bakica. Na glavi joj je venac od cveća. Kad joj se približe na par metara zastanu.

IVAN:

Gospođo, kako ide gušterisanje?

Bakica se ne pomera.

IVAN

/ jače/:

Gospođo?

Stoje ne pomerajući se s mesta.

IVAN /teško/:

Lina, okreni se...

Lina vršne od užasa.

47. EKST.ISPRED MOTELA. DAN

Predvečerje. Motel i okolina su zlatasti od zraka zalazećeg Sunca. Crna kola odlaze od hotela, truckajući po neravnom terenu. Ispred hotela su Luka, Ivan i Lina. Lina plače. Luka nervozno trlja bradu. Ivan drži ruke u džepovima. Gledaju za kolima. Luka se okreće prema Lini. Nesigurno joj, oklevajući, spusti kažiprst na donju usnu.

LUKA:

Nemoj.

Lina blago odgurne njegovu ruku. Luka šmrkne.

LUKA:

Ovo ne sluti na dobro, ja vam kažem. Onaj baksuz je sar'anjen na mom imanju, kosti mu se izmetnule.

Ivan joj spusti ruku na rame.

IVAN:

Nemoj da plačeš.

Lina odgurne njegovu ruku.

IVAN:

Znala je šta će biti. Otišla je kako je htela.

LINA:

Ma, jebi se!

Lina odlazi uplakana. Luka se mamurno trlja po glavi.

LUKA:

Ovo je neki gadan urok.... Dobro da je bar platila sobu.

Ivan ga pogleda s gađenjem i uđe u motel.

LUKA/kroz zube/:

Počuj kurče što mi muda zveče! Nisu tvoje pare u pitanju.

Luka pljune na suvu žućkastu travu.

Teška kiša dobuje po prozoru, nebo su pokrili teški crni oblaci. Ivan leži u krevetu, previja se od loših snova, bunca. Davi jastuk. Vrisne. Probudi se. Gleda zbumjeno po sobi. Strese se se. ustaje. Nosi samo bokserice. Oblači žurno pantalone i košulju na golo telo.

LUKA(off, stenjući):

Nećeš ti mene da zajebavaš, jebo te sveti Janko! Nesrećo! Meni leb od usta da oduzimaš!

Ma jebaću ti majku majčinu!

Ivan, vođen glasom dolazi do prozora i pogleda napolje. Na licu mu je neverica.

49. EKST. PROPLANAK ISPOD IVANOVOG PROZORA. DAN

Luka besno, iz sve snage, samo u potkošulji i blatnjavim pantalonama, slepljene kože, na pljusku, mokar do gole kože stoji pored Krstićeve ploče. U travi se žuti flaša rakije. Zgrabio je ploču i cima je, obujmivši je celim telom, napred -nazad, levo-desno uz izuzetan napor. Padne okliznuvši se na mokru travu. Počinje da se histerično smeje.

LUKA:

A, nećeš ga majci! Pazi sad!

Luka uzima flašu, eksira a zatim nastavlja sa »poslom«.

LUKA:

Ti mene da zajebavaš, zemlja ti kosti izmetnula! Sad ćeš da vidiš...

Luka zapinje iz sve strane. Pukanje zemlje iz koje se izvlači spomenik. Polako se pomalja blatnjavi vrh dela spomenika zabijenog u zemlju. Dotrčava Lina sa kišobranom.

LINA:

Šta to radiš?! Pusti ga!

Luka razvuče suludi osmeh.

LUKA:

Da ga pustim?

Luka prestane sa guranjem i okreće se prema Lini.

LUKA:

A jel on pušta mene? To što su njega ubili to je njegova stvar ali to da on meni ubija mušterije ko da sam proklet...

LINA:

Bila je stara i bolesna.

Luka odmahne rukom i nastavi da gura spomenik.

LUKA:

Pa je baš kod mene našla da umre? Ne verujem. O-pa!

Luka izvaljuje spomenik. U blatnjavoj zemlji štrči lobanja. Luka je gleda, zatečen, klateći se a zatim zgrabi flašu, potegne. Lina mu pruža kišobran. Luka odgurne njenu ruku, pljune na grob i sjuri se niz brdo. Lina kreće za njim. Luka stane. Osvrne se, klateći se na nogama, ovlaži jezik.

LUKA:

De ćeš ti?!

Lina ga poziva rukom.

LINA:

Mokar si...

LUKA:

Pa šta? Ne prati me tu ko neka dževgara!

Luka pogne glavu i teško diše. Lina mu prilazi i stavlja kišobran nad njegovu glavu dok ona kisne.

LINA:

Prehladićeš se...

Lina spusti dlan na Lukino lice.

LUKA:

Ne prestaješ da me mučiš, a?

Lina uzdahne, zamagle joj se oči kao da će zaplakati.

LINA:

Ne.

Luka uzme njenu šaku i počne da je ljubi a onda stane i odgurne šaku.

LUKA:

/tih/

Kući. Idi.

Luka podigne pogled prema Lini. Lice mu je sumorno. Gurne je, blago.

LUKA:

/besno/

Kući!

Luka nastavi niz brdo. Lina krene za njim.

LINA:

Luka, vradi se!

Luka se okreće i trapavo je gađa flašom koja padne u stranu. Lina, prestrašena, pobegne.

LUKA:

Kući!!!

Luka se spušta niz brdo, oklizne se, ustane a zatim zamakne prema šumi.

50. ENT. HOL MOTELA. DAN

Ulazi Lina, sva mokra, bez kišobrana. Naleti na Ivana.

IVAN:

Jesi li dobro?

LINA:

Ja...

Ivan je uhvati za podlakticu.

IVAN:

Čekaj! Šta je bilo sa Lukom?

Lina ga blago odgurne od sebe.

LINA

/ rastreseno/:

Ma, on je takav stalno... Vratiće se sutra i onda će opet i opet....

Lina krene prema vlasničkim prostorijama i snažno zalupi vrata za sobom.

51. ENT. LININA SOBA. DAN

Linina soba: posteri za goa, trens, trip-hop i slične partije su izlepljeni po zidovima. Dominira plakat EXITA 2002. S leve strane je radni sto, na stolu muzički stub i udžbenici iz medicine. Pored stola stolica, lampa, pored njega orman. Iznad Lininog kreveta su delfini napravljeni od raznobojnih traka za ukrašavanje poklona, okačeni na tankoj

žici. Lina je u polusedu na svom krevetu. Bezizražajno gleda pred sebe. Ustaje, prilazi ormanu, počinje da pretura po stvarima, skida se, baca mokru odeću u stranu, oblači gaćice, šorc. Uzima majicu u ruke u trenutku kad u sobu ulazi Ivan sa dve šolje kafe. Lina je malo zatečena a zatim se okrene prema prozoru i navuče majicu. Ivan baci kratki pogled na odraz njenog golog torza na staklu prozora.

IVAN:

Izvini, nisam mogao da kucam... Ruke su mi bile zauzete.

Lina se mirno okrene prema Ivanu kao da se ništa nije dogodilo.

LINA:

Pusti to.

Ivan joj pruža šolju kafe.

IVAN:

Jedino sam ovo našao u tvojoj kujni.

Lina uzima šolju i seda na krevet.

LINA:

Dobro da ima i to.

Ivan uzima stolicu i okreće je naslonom prema Lini a zatim seda na stolicu, opkoračivši je.

LINA:

Kako to sediš?

IVAN:

Previše kaubojskih filmova.

Lina razvuče poluosmeh. Lice joj se zatim uozbilji.

LINA:

Nije on kriv, znaš. Radi gadan posao a ovaj motel drži samo zato što je tvrdoglav. Kola uvek parkira dole, kod raskrsnice, da mušterije slučajno ne vide da vozi »trabanta«.

Uostalom, da ne radi to sranje od klanja ja ne bih završila ni osnovnu školu...

Ivanu se na licu pojavi ironičan osmeh.

IVAN:

...a kamoli otišla na studije u Beogradu.

Lina se namršti i začkilji očima.

LINA:

Jesi li ti uvek takav?

IVAN:

Kakav?

LINA:

Negativan.

Ivan je isprva zatečen a onda se nasmeši.

IVAN:

Nisam uvek bio.

Lina otpije kafu.

LINA:

Uf, gorka je!

Lina s gadljivom grimasom na licu odlaže kafu.

IVAN:

Nisam znao da voliš slatku.

LINA:

Što nisi pitao?

IVAN:

Presvlačila si se.

Lina se podigne gledajući pronicljivo u Ivana.

LINA:

Stvarno si zlo! Čekaj, da pogodim: bio si gotivac dok se nisi zaposlio i ukapirao da i dalje živiš sa matorcima i onda si pukao i došao ovde!

Ivanovo lice dobije ozbiljan izraz a zatim se Ivan nagne i udari lagano kažiprstom po delfinima iznad Linine glave.

IVAN:

Šta ti je ovo?

Lina, smeškajući se, pogleda Ivana.

LINA:

Lepo si me iskulirao.

Ivan se nasmeje i ponovo udari delfine.

IVAN:

Da, ali šta je ovo?

Lina prelazi prstima preko lutkica delfina iznad svoje glave. Smeška se.

LINA:

Volela bih da se reinkarniram u delfina: plivaš, kuliraš, spasavaš brodolomce...

Oboje se nasmeju. Ivan se nagne prema Lini.

IVAN:

Ti želiš nemoguće.

Lina pokaže na plakat EXITA.

LINA:

Htela sam da idem na EXIT pa je i to ispalo nemoguće. Jel' imaš cigarete?

Ivan se nagne i pruži joj paklicu. Lina pali..

IVAN:

Nije ti dao Luka?

LINA:

Nije mi dao alkohol.Ali, nije samo on kriv...

Lina se nakratko zamisli a zatim skoči s kreveta.

LINA:

Idemo u hol,a?

Namigne Ivanu.

IVAN:

Hajdemo.

Ivan ustaje sa stolice.

LINA:

Ponesi stub i zvučnike.

IVAN:

A što?

Lina se nasmeši.

LINA:

Čuće se...

52. ENT. HOL MOTELA. DAN

Ivan namešta tehniku na pult. Uključuje je u struju, okreće zvučnike prema vratima. Lina stavlja CD-ove na pult pored stuba. Napolju je kiša prestala, nebo je bledo sivo a kapi vode koje su se zadržale na krovu kaplju sa strehe.

IVAN:

Jesi li sigurna?

Lina počinje lagano da pleše.

LINA:

Šta jesam li sigurna?

Ivan prekrsti ruke na grudima.

IVAN:

Jesi li sigurna da hoćeš da plešeš? Posle svega...

Lina stane i ozbiljno ga pogleda.

LINA:

Bakica sigurno ne bi htela da sedimo ovde ko zadušne babe a Luka je prso po običaju....

Lina začkilji prema Ivanu.

LINA:

Da se nisi ti usr'o?

Ivan ustaje.

IVAN:

Ja? Što?

Lina ga gurne stražnjicom.

LINA:

Frka ti je da igras?

Ivan se okrene iza kao da je još neko u sobi a zatim upitno pokaže prstom na sebe.

IVAN

/šaljivo/:

Kome, meni?

LINA:

Dobro, samo pitam.

Lina stavlja disk sa »goa« muzikom. Počinje da igra na sredini hola. Ivan je prekrstio noge i pravi se da »kulira«.

LINA

/šaljivo/:

Šta je, Iške, siso, šta si stis'o?

Ivan odmahne glavom. Lina mu prilazi igrajući i uhvati ga za ruku.

LINA:

Hajde!

IVAN:

Šta je ovo, »dame biraju«?

Lina ga cima za ruku.s naporom.

LINA:

Hajde, bre!

Ivan počinje da igra s Linom, dosta nespretno.

LINA:

Ajde profo, možeš ti to i bolje!

Ivan se postepeno oslobađa, pokreti su mu mekši, ritmičniji.

LINA

/vrisne/ :

Vuuu! Ajde!

IVAN:

Evo, sad ču...

LINA:

Ma nema evo, odmah! Zamisli da nema ovog sranja oko tebe, pusti školu i matorce,samo
se otkači i igraj!

Ivan počinje da se kreće sve laganije. Lina igra oko njega.

LINA:

U, vidi profu, jebote!

Lina i Ivan su na desetak santimetara jedno od drugog. Gledaju se u oči. Ivan se nagne prema Lini i poljubi je, igrajući, tako da pogodi više njen obraz nego njenu usnu. Lina zastane, iznenađena za trenutak. Ivan je čvrsto privuče sebi snažno je poljubi u usta. Lina odmakne svoje lice a zatim zgrabi Ivanovu kosu. Počinju da se ljube. Ivan spušta svoju ruku niz Linina leđa i zadnjicu. Lina se na tren odmakne.

LINA:

Ne ovde... Kod mene...

Lina i Ivan odlaze,pola ljubeći se , pola igrajući do vrata. Lina otkopčava Ivanovu košulju.

53. ENT. LININA SOBA. DAN

Lina i Ivan ulaze u njenu sobu bacajući delove odeće i padaju, goli, na njen krevet. Lina se na tren odvoji od Ivana i vadi iz fioke kutijicu kondoma. Vraća se u krevet. Ivan je ljubi po celom telu.Linino lice se mazno izvija. Šuštanje kutijice i omota kondoma, škripanje gume, off a zatim se Lina izvije, zadrhtavši. Vode ljubav u misionarskoj pozici. Ivan ljubi Linu po vratu a zatim krećući se lagano pa sve brže posmatra njene sklopljene oči.

IVAN:

Gledaj me, gledaj me...

Ivan prelazi šakom preko njenog lica. Linine oči su i dalje sklopljene. Lina tiho ječi.

Njena šaka steže morski plavu posteljinu. Na tren Ivan pogleda Lininu šaku koja steže plavu posteljinu.

INSERT-IVANOVO PRIVIĐENJE

Lidijina šaka steže morski-plavu posteljinu. Ivan skreće pogled i shvata da vodi ljubav sa Lidjom. Lidija se izvila, oči su joj sklopljene.

IVAN:

Gledaj me, jebote, gledaj me...

Lidija stenje sklopljenih očiju. Ivan besno podiže pesnicu.

VRAĆANJE NA...

53.ENT.LININA SOBA.DAN

Ivan se trgne i shvati da vodi ljubav s Linom. Spušta ruku pored njene glave. Pojačava ritam. Miluje joj kosu. Lina otvara oči, gleda Ivana u lice, puna strasti. Ivan se na tren odmakne i leže na stomak a Lina seda na njega. Ječi sve glasnije, kao i Ivan, ne skidajući pogled s Ivanovog lica. Iznad kreveta se uz njihove krike koji se pojačavaju tresu delfini na žici a zatim naglo prestanu. Lina i Ivan svršavaju, glasno. Lina i Ivan, izmoreni, leže u krevetu, ljube se i miluju. Ivan je poljubi, francuski, a onda se na tren odmakne od Line.

IVAN:

Uf!

Lina se mazno meškolji pored Ivana, Ivan je, zamišljen, zureći u plafon, miluje po kosi.

LINA:

Nećeš da zapališ cigaretu »za posle«?

Ivan ne reaguje.

LINA:

Ivane.

IVAN:

M?

Lina dobuje prstima po Ivanovim grudima rastavljući slogove na svaki dodir.

LINA:

Kažem: neć-eš da za-pa-liš ci-ga-re-tu »za po-sle«

IVAN:

Neću, neću.

Lina se popne na Ivana. Položi svoju bradu na njegovu.

LINA:

Šta ti je sad?

Ivan se iskezi.

IVAN:

Postkoitalna anksioznost.

Lina se smeje.

LINA:

Ne stvarno. Šta ti je? Da se ne kaješ što si prevario devojku? Ženu?

Ivan joj pokaže šaku, nervozno.

IVAN:

Jel vidiš burmu? A?

Lina se odmakne na drugu stranu kreveta.

LINA:

Okej, okej samo pitam.

Ivan je privuče sebi.

LINA

/kroz smeh/:

Golicaš me!

Ivan podigne ruke u vazduih u znak predaje.

IVAN:

Okej, prestaću!

Lina pruži ruku da zagolica Ivana ispod pazuha ali je on uhvati.

IVAN:

Znaš...

Ivan proguta knedlu i okreće se prema Lini. Gledaju se, profil njegov prema njenom profilu. Nežno je miluje po ramenu na kojem je tetovaža.

IVAN:

...kad smo pričali o tome zašto sam došao ovde pa si rekla da sam pukao.. Bila si u
pravu.

LINA:

/ironično/

Šta je, da nisi pobegao iz neke ludnice?

Ivan se gorko nasmeši.

IVAN:

Budi jednom ozbiljna. Zbrisao sam jer sam htio da izbrišem sliku.

Lina se igra s njegovom kosom.

LINA:

Šta ima na toj slici?

IVAN:

Ja i svi koje poznajem.

LINA:

Pa?

Ivan se izvrne na svoju stranu kreveta.

IVAN:

Ja ih ubijam, iznova i iznova. I to izgleda tako stvarno! Mislio sam da sam pobegao, da je to samo jedna od mogućih priča. Znaš, kao one knjižice sa više završetaka koje sam čitao kao klinac. Ali i ovde sam sanjao to isto. Jutros.

Lina ustaje iz kreveta i nehajno se oblači.

IVAN:

Lina, reci nešto. Šta misliš?

Lina prestane sa oblačenjem.

LINA:

Mislim da preteruješ kao i svi koji su pročitali gomilu knjiga. Svako od nas poželi da nekoga ubije bar jednom u toku dana.

Ivan se podigne.

IVAN:

I ti?

LINA:

Pogotovo ja. Otkad si došao htela sam da te ubijem. Izgledao si kao naduveni kreten.

IVAN:

/ironično/

Baš ti hvala.

LINA:

Znaš šta tebi treba?

Lina se unese Ivanu u lice.

LINA:

Treba ti šetnja. Odmah!

54.EKST. VRH BRDA. DAN

Brdo je pokriveno maglom, krševiito. Nekoliko metara ispod brda počinje šuma. Lina je u vindjakni, majici i šorcu, Ivan u pantalonama i tankoj košulji. Šetaju čutke, odvojeni. Ivan privuče Linu a zatim, s njegovom rukom prebačenom preko njenog ramena, nastavljaju da šetaju. Lina se nasmeje.

IVAN :

Šta je?

LINA:

Izgleda kao da smo zajedno godinu dana.

Ivan je poljubi u vrh nosa.

IVAN:

Smeta ti?

LINA:

Ne, ali nije istina.

Ivan zastane, Lina sa njim.

IVAN:

Moglo bi da bude.

LINA:

Svašta može da bude.

Ivan je zgrabi za ramena.

IVAN:

Ne zajebavaj se sa mnom. Ne sad kad sam te upoznao.

LINA:

Šta je? Ne gledaj me tako....

Lina skida njegove ruke sa ramena.

LINA:

Misliš, tucali smo se pa sam postala tvoje vlasništvo? Jel to? Ja nikome pripadam,
kapiraš, nikome!

IVAN:

Ma, pokazaću ti ja!

Ivan je zgrabi za ruku i povuče prema šumi.

LINA:

Čekaj, šta hoćeš?

Ivan je zgrabi i silovito poljubi a zatim nastavi da je vuče do šume. Lina se ne opire.

LINA:

Čekaj!

IVAN:

Šta je sad?

Lina se okreće oko sebe.

LINA:

Videće nas neko.

IVAN:

Zabole me!

Dolaze do obronka šume. Ivan klekne pred Linom,zbaci njenu vindjaknu i podigne joj majicu. Ljubi Linine grudi, skine brzo njen šorc i spusti se ispod njenog pupka. Lina svojim rukama snažno stegne Ivanovu glavu. Lina sklizne na travu, šrelazeći usput rukama preko Ivanovog tela. Ivan duboko uzdahne. Lina ustane, poljubi Ivana, sikne mu košulju a zatim počne, ljubeći ga, da se spušta prema njegovim pantalonama. Spušta ruke na njegov šlic i počne da ga raskopčava.

55. ENT. HOL MOTELA. DAN

Ivan i Lina ulaze u motel, zagrljeni. Iza pulta proviri KOKI, tačnije njegova glava, pozne dvadesete, kratka crna kosa, tamne oči sa podočnjacima, obučen u isflekanu lagano letnje odelo, na nogama su mu mokasine a na glavi kapa Indijanaca sa Anda. Isplazi im jezik. Oni zastanu zapanjeni. Koki stavi šake na uši i počne njima da maše kao da su mu uši. Plazi se, ponovo.

IVAN:

Ko je sad pa ovaj? Obožavalac grupe »Manu chao«?

Tresak ulaznih vrata,. off. Ivan i Lina se okrenu. UGLJEŠA, plav, pozne dvadesete, visok, krupan momak u automehaničarskom kombinezonu, pospanog lica, drži pištolj u ruci i snažno kundakom zamahne prema Ivanovom licu.. Zatamnjenje.

56.ENT. IVANOVA SOBA. DAN

Ivan dolazi svesti. Leži na podu pored Line koja se stisla uza zid i uplašeno gleda Kokija i Uglješu. Koki se igra delfinima na žici, otkinutoj iz Linine sobe, dok ih Uglješa drži na nišanu. Koki se histerično smeje.

KOKI:

Đani delfine, Uglješa! Jebote, koje boje!

Uglješa stiska kundak i odmerava ih. Znoji se.

UGLJEŠA:

Zajebi to Koki, daj da obavimo posao.

Koki udari klempu Uglješi. Uglješa protrla glavu kao da ga je ujeo komarac. Koki pogleda Ivana.

KOKI:

Vidi, probudila se uspavana lepotica!

Koki se unese Ivanu u lice. Stisne pesnicu.

KOKI:

Jel znaš šta je ovo?

IVAN:

Da.

Koki snažno udari Ivana pesnicom u lice. Krv poteče niz Ivanov nos.

KOKI:

I da znaš, mrzim »Manu chao«!

Koki počne da se histerično smeje. Uglješa se trudi da se smeje ali mu ne ide. Kokiju se naglo skine osmeh s lica. Gleda zatočenike tapkajući kažiprstom gornju usnu, prilično teatralno.

KOKI:

Jebote, ovo ko u onom vicu: ima šta da se pojede, ima šta da se pojeb...
Koki udari Linu po kolenu šakom, lagano. Ivan ga besno pogleda.

KOKI:

...a neko će dobiti po pičci!

Šutne Ivanovu cevanicu. Koki počne da se cereka.

KOKI:

Šalim se ja, šalim. Šala-mala!

Koki se nagne prema Ivanu, poljubi ga u čelo a zatim ga ošamari. Koki seda na stolicu.
Uglješa uspaničeno pogleda Kokija i pređe nadlanicom preko čela.

UGLJEŠA:

Daj da obavimo posao pa da idemo. Počeo sam da kriziram.

Koki ga ne sluša, igra se sa delfinima a zatim skine žicu. Napravi omču.

UGLJEŠA:

Hej, Koki, jel me čuješ?

Koki hitro priđe Uglješi, oduzme mu pištolj s leđa iz šake. Jednom rukom mu nabaci omču oko vrata i zategne je a drugom uperi pištolj u Ivana i Linu. Steže omču.

KOKI:

Odavde idemo kad ja kažem, jel to jasno?

Uglješa krklja mlatarajući rukama.

KOKI:

Ponavljam: jel to jasno?

Uglješa slabo klima glavom.

KOKI:

Dobro.

Koki poljubi Uglješu u obraz i pusti omču. Uglješa se, krkljajući, oslobađa.

KOKI

/Lini/:

Jel vidiš kako sam ja dobar čovek. Ja sve ljubim. I tebe ču.

LINA:

Jedi govna.

KOKI:

Mene od govana zanima samo »šit«.

Cureka se, gurne Uglješu. Uglješi se omakne slabašan osmeh.

KOKI:

Što sam dobar kad kriziraaam!

Koki Pogleda Ivana i Linu,zatečen.

KOKI:

Govna, šit, kapirate foru?

Koki se nagne prema Lini i unese joj se u lice.Šmrkne.

KOKI:

Ajde, mala, ti mi izgledaš kao neka padavičarka. Jel ima ovde neke vutre da malo
iskuliramo?

Koki joj namigne.

KOKI:

Nije za mene nego za mog drugara Uglješu.

LINA:

Nemam.

Koki prisloni pištolj uz Linino lice.

KOKI:

A da mi ti malo posisaš...cev?

Koki spusti cev na Linina usta.

IVAN:

Pusti je, jebote, pusti je!

Koki se okrene prem Ivanu i iskezi se.

KOKI:

Are you talking to me?! I said, are you talking to me?!

Uglješa ustaje. Trudi se da bude miran.

UGLJEŠA:

Pusti je. Vidiš da nema.

Koki se okrene i šutne Uglješu među noge.

KOKI:

Jel mi to hvala za sve što sam učinio za tebe? Pre nego što sam te častio »dopom« radio si
kao rob za gazdu, štekovo crkavicu za govnjivu porodicu!

Koki udari Uglješu šakom po glavi.

KOKI:

Jesi li ti rekao da droga sve briše? Jesi! Jesi li htio da sve izbriše? Jesi! I šta sad? Kad mi
ćale više ne daje kintu, kad ne vozim »mečku«, onda više nisam ortak? A pičke što sam ti
nameštao, to ne pamtiš?

Koki šutne Uglješu u cevanicu.

UGLJEŠA

/ječeći/:

A što sam ti sređivao kola?

Kokiju zadrhti donja usna, otre rukavom oči. Natuće kapu na oči. Sagne se, pomogne
Uglješi da ustane. Potapše Uglješu po obrazu.

KOKI:

Izvini, za kola sam zaboravio.

Iskezi se.

KOKI:

Ne znam šta mi bi! Užas!

Koki se okrene prema Ivanu i Lini.

KOKI:

/teatralno/

Domaćini, izvinjavamo se za sve neprijatnosti ali, šta čete, ko radi taj i greši...

Koki, namrštitivši se, pokaže na Ivana i Linu.

KOKI:

Uglješa, veži ova govna i pokupi tehniku! Čekam te dole u holu.

Koki zastane, okrene se prema Uglješi i poljubi ga tri puta.

KOKI:

Izvini, stvarno.

Uglješa rastreseno klima glavom.

UGLJEŠA:

U redu je, samo da se roknemo pa...

Koki klimne glavom. Okrene se prema Ivanu i uperi pištolj u njega.

KOKI:

Beeeng!

Koki se histerično smeje, daje pištolj Uglješi i zatvara vrata. Uglješa vadi klupko debelog kanapa iz džepa. Priđe Ivanu.

UGLJEŠA:

Ruke...

Uglješa mimikom pokazuje Ivanu da pruži ruke prema njemu.

IVAN:

Kako možeš da ga slušaš, čoveče? Upropastiće te!

Uglješa besno udari stopalom u pod.

UGLJEŠA:

Kažem:ruke!

Ivan se primakne Uglješi.

IVAN:

Lina studira medicinu i poznaje ljude iz struke, kapiraš? Može da ti obezbedi da u Užicu kod jedne apotekarke uzmeš na recept šta god hoćeš.

Uglješa laktom udari Ivana po licu.

UGLJEŠA:

Ruke, pizda ti materina!!!

57.ENT.HOL MOTELA.DAN

Koki đuska uz muziku,«gou». Dolazi Uglješa. U rukama mu je diskmen.

UGLJEŠA:

Našao sam samo ovo...

Koki se okrene.

KOKI:

Daj, iskuliraj, na kom si ti tripu?! Vidi šta imamo ovde-ljutu makinu!

Koki dobuje po zvučniku a zatim pogleda na etiketu.

KOKI:

Vidi šta piše: Made in Indonesia!

Uglješa nervozno cupne u mestu.

UGLJEŠA:

Pa, da krenemo onda...

Koki uzima diskmen od Uglješe i stavlja slušalice na uši. Počne ritmično da klima glavom.

KOKI:

Kurva sluša dobru mjuzu!

UGLJEŠA

/jače/:

Da krenemo?!

Koki se okreće prema Uglješi, ne skidajući slušalice sa ušiju.

KOKI:

Ša si rekao?

Uglješa se nagne prema Kokiju.

UGLJEŠA:

Da krenemo?

Koki zastane pogleda ga, skine slušalice i baci diskmen koji se na podu razbije u paramparčad. Dok viče gazi krhotine diskmena.

KOKI:

Da idemo, jebote, da idemo?! Pa kome da uvalimo ovo za dop, kome? Da vučemo ovo po vukojebini a? Zaboravio si da nemamo kola! Nemamo kola!

Uglješa pogleda Kokija ljutito.

KOKI:

Šta je, šta me gledaš?

Koki gurne Uglješu, šakama, u grudi, snažno.

KOKI:

Hoćeš da kažeš da sam ja kriv što su kola sjebana dole u potoku? Da sam ja zasrao, pederu? Jel to hoćeš?

Kokijevo ozbiljno lice se iskrivi u smehu.

KOKI:

Pa u pravu si! Sjebo sam ih!

Skače sa stisnutim pesnicama kao pobednik u ringu. Uglješa vrti glavom dok oko njega, pobedonosno, igra Koki.

KOKI:

Sjebo sam ih, vuuuu!

Koki počne da skakuće bokserski oko Uglješe, razmahujući pesnicama i izbegavajući izmišljene udarce..

KOKI:

Jel tako Uglješa? A, batice?

Uglješa se nasmeši.

UGLJEŠA:

Jeste, sjebo si ih totalno.

Koki nokautira Uglješu.Uglješa se prostre po podu.

KOKI:

Greškica! Samo ja smem da kenjam po sebi. Kapiraš?

Koki, Uglješi koji se podiže na laktove, udari još jedan nokaut.

KOKI:

Kapiraš?

Uglješa klimne glavom i pljune malo krvi izmešane sa pljuvačkom.

UGLJEŠA:

Kapiram.

Iz Uglješinog nosa na pod padne krupna kap prvi.

58.ENT.IVANOVA SOBA.DAN

Ivan i Lina su vezanih ruku i nogu, na podu. Ivan podiže noge uvis i uspeva da mu tako upaljač isklizne iz džepa od pantalona. Upaljač padne u procep između dve daske na podu. Ivan kreće prstima prema procepnu.

59.ENT.HOL MOTELA.DAN

Koki je oslonio svoje čelo na Uglješino. Nalazi se u polu-groznici.

KOKI:

Daj, znaš šta to znači...Uzimamo im lov, samo lov.

Uglješa vrti glavom.

UGLJEŠA:

A-a!

60.ENT. IVANOVA SOBA.DAN

Ivan stenući, pokušava da zavuče prste u rupu. Iščačkava upaljač ali mu prsti zadrhte i upaljač ponovo upadne u procep.

LINA

/šapatom/:

Jebi ga!

61.ENT. HOL MOTELA.DAN

Koki, detinjasto, grebe po Uglješinom odelu.

KOKI:

A štooo?

Uglješa umorno vrti glavom.

UGLJEŠA:

Nemaju lov.

Koki skuplja pljuvačku.

KOKI:

Imaju, imaju, samo treba da ih lepo zamolimo, kapiraš?!

Uglješa podigne ozbiljan pogled prema Kokiju.

UGLJEŠA:

Kao onog poslednjeg. u Semegnjevu?

Koki nervozno klima glavom. Na licu mu je ludački osmeh.

62.ENT. IVANOVA SOBA. DAN

Ivan izvlači upaljač iz procepa.

63.ENT. HOL MOTELA. DAN

Uglješa klone na patos.

UGLJEŠA:

Najebaćemo!

Koki dogmiže do njega.

KOKI

/šapatom/:

Ko će da svedoči protiv nas?

64,.ENT. IVANOVA SOBA. DAN

Ivan progoreva upaljačem Linine veze. Lina tiho vrisne. Plamen lizne njene zglobve.

IVAN:

Tiho, izdrži!

Lina ugrize svoju usnu od bola.

65. ENT. HOL MOTELA.DAN

Koki šapuće Uglješi nešto na uvo. Uglješa ga pogleda zgroženo.

KOKI:

Daj, čoveče, jebaćeš je samo ti! Jel to dovoljno?!

Koki počinje da se histerično smeje.

66.ENT.IVANOVA SOBA.DAN

Ivan žurno otvara prozor. Oboje su oslobođeni.

IVAN:

Hajde, nema vremena! Ti pšrva iskačeš!

Lina krene pa stane, oklevajući.

IVAN:

Hoćeš da te ubiju, to hoćeš?!

Lina žurno pokaže prema prozoru.

LINA:

Hajde ti prvi

Ivan frkne kroz nos..

IVAN:

Žene...

LINA:

Ti prvi!

Ivan počne da je vuče.

LINA:

Ti skoči pa me dočekaj!

Ivan othukne.

IVAN:

Okej. Ali da si odmah skočila. Važi?

LINA:

Važi.

Ivan je poljubi ali od Line dobije samo mlak poljubac. Pogleda je trenutak a zatim iskoči kroz prozor.

67. ENT. HODNIK PRVOG SPRATA.DAN

Koki i Uglješa idu hodnikom. Koki je dobro raspoložen.

KOKI:

Znaš da je to logično.

Koki trlja Uglješinu glavu.

KOKI

/navijački/:

Uglješa, care!

68.ENT.IVANOVA SOBA.DAN

Uglješa i Koki ulaze i zateknu Linu kako prebacuje nogu preko simsa. Uglješa uperi pištolj u nju.

69.EKST. PROPLANAK ISPOD IVANOVOG PROZORA. DAN

Ivan gleda naviše. Lina se odmiče od prozora. Ivan nervozno cupka nogom.

IVAN

/za sebe/:

Usrala se.

S leve strane mu, s naperenim pištoljem, prilazi Koki.

KOKI:

I ti ćeš.

70.ENT.IVANOVA SOBA.NOĆ

Koki šeta gore dole po sobi i maše rukama. Na podu, u modricama, sede Lina i Ivan.
Uglješa sedi na krevetu i pomalo je umoran, sklapaju mu se oči.

KOKI:

Uglješa, čoveče, sad će dop!

Uglješa se trgne.

UGLJEŠA:

Gde, kako?

KOKI

/kroz cerekanje/:

Uvek mi upali!

Koki uperi prst u Linu i Ivana.

KOKI:

Pomerate mi dupe, stvarno mi pomerate!

IVAN:

Šta hoćeš više?! Uzeo si pare, sjebao si svu tehniku, sad idi!

Koki se unese Ivanu u lice.

KOKI:

Misliš da je to tek tako? Nas traže, idioote, ali ne znaju ko smo!

IVAN:

A onaj vikendaš?

Koki se nagne prema Ivanu.

KOKI:

Nisi čuo?

Koki »prijateljski« potapše Ivana po ramenu.

KOKI:

Nema vikendaša! Crko je!

Uglješi klone glava i ispadne mu pištolj. Ivan ga hitro zgrabi i uperi u Kokija. Koki se isceri i, u potpunoj tišini, spusti čelo na cev.

KOKI

/šapće:/

To majstore, to! Konačno neko pravi te »Džejms Bond fore«!

Koki se tihom nasmeje.

KOKI:

Prljavi Hari, jebote! Upucaj me tihom! Neću da budimo Uglješu!

Ivan polako ustaje a sa njim i Koki. Odmeravaju se. Uglješa se budi.

UGLJEŠA:

Budan sam.

KOKI:

Bravo ti.

Uglješa shvati šta se dešava. Ivan zgrabi Linu za ruku i oni polako idu prema izlaznim vratima.

KOKI:

Pucaj, bre! Pucaj! Udari me, bilo šta!

Lina stisne Ivanovu mišicu.

LINA:

Pucaj, vidiš da je lud!

KOKI:

Pucaj!

LINA:

Ubij skota!

UGLJEŠA:

Koki.ja..

Uglješa ustaje i približava im se.

UGLJEŠA:

A da ja...

Koki se pomeri tako da se na tren Ivan odvoji od Line i nađe u čošku sobe.

KOKI:

Pucaj, Džimi!

LINA:

Ubij ga, ubij!

Ivanu ruke podrhtavaju.Pogleda Linu.Njeno lice je zgrčeno a oči širom raširene. Koki iskoristi njegovu nepažnju i udari ga snažno među noge. Ivan pada na pod, hvatajući vazduh.Koki uzima pištolj.

KOKI:

Bole muda, a? Ko bi rekao da ih imaš, Džimi?!

Uglješa staje iza Kokija.

UGLJEŠA:

Daj mi pištolj Koki.

Koki se okreće i iskosa pogleda Uglješu.

KOKI:

Hoćeš ceo ili »na parče«?

UGLJEŠA:

Kako na parče?

Koki puca u Uglješu, iskosivši pištolj paralelno sa podom, u gangsterskom maniru.

Ogromna rupa na Uglješinim grudima.Uglješa zaapanjeno pogleda u svoje grudi. Zausti da nešto každe ali iz grla i grudi mu dopire samo šištanje.

KOKI:

Vauuuu!

Koki puca u Uglješine grudi još jednom a zatim mu raznese glavu. Koki se okreće prema Ivanu.

KOKI:

Tri parčeta.Jesi video kako sam mu jebao kevu?! Onako, baš, kul, k'o na filmu!

Koki razočarano vrti glavom.

KOKI:

Nemate vi pojma deco!

Koki krene prema krevetu. Sedne na njega.

KOKI:

E, sad ćemo malo da se igramo! Ovako: ima šta da se pojede, neko je dobio po pičci još samo da se pojeb...

Koki je poziva rukom da mu se približi.

KOKI:

Mala, dođi ovamo! Pridi k čici!

Koki uperi pištolj u Linu.

KOKI:

Odmah!

Lina prilazi, oklevajući Koki otkopčava šlic.

KOKI:

A sad, solo-tačka: improvizacije na »kožnoj fruli«!

Lina seda pored njega i spušta ruke prema njegovom međunožju. Na Ivanovom licu je gađenje. Koki se isprva smeška, onda počne da uzdiše a zatim zaurla od bola. Ivan i Lina potrče prema vratima.

71.ENT.STEPENICE PREMA HOLU/HOL.DAN

Niz stepenice trče Ivan i Lina, kad se na stepenicama šepajući pojavi Koki oni su već na vratima.

KOKI:

Čekajte drugari, sad ću i ja!

Koki krene niz stepenice ali se stropošta niz njih. Pištolj padne na sredinu hola. Koki, jaučući, leži na sredini stepenica. Lina gurne napred Ivana.

LINA:

Uzmi ga i ubij!

Ivan se nervozno okreće prema Lini pa prema Kokiju.

IVAN:

Što ja?

Lina otvara vrata.

LINA:

Muško si! Hajde!

Ivan oklevajući gleda prema Lini i prema Kokiju koji se previja od bolova.

KOKI:

Ubij me, olakšaj mi muke!

Koki se histerično smeje.

IVAN:

Ne moramo da ga ubijemo. Možemo da pobegnemo.

Koki puzi prema pištolju.

LINA:

A on da uzme pištolj pa da nas ubije? Takve moraš da sjebes ili će oni tebe!

Ivan kreće prema pištolju ali kad je na pola puta do njega, Koki ustane i skoči na njega.

Rvu se. Koki zgrabi zvučnik i zamahne prem Ivanovoj glavi. Ivan mahinalno povuče oroz. Prvi hitac okrzne Kokijevu ruku i ispadne mu zvučnik. Koki začuđeno i tobož razočarano pogleda Ivana.

KOKI

/teatralno/:

Jao, sad sve ponovo.

Koki zgrabi zvučnik i gađa Ivana. Ivan se izmakne ali ga zvučnik udari po ruci i on mahinalno opali u vazduh.

KOKI:

Usr'o si se,a?

Prilazi mu na dva metra.

KOKI:

Kurva ima pravo. Neću da vas pustim.

Koki se histerično smeje.

KOKI:

Strpaće me u ludnicu, ja će da izađem a onda će da izadjem...

Drhtavim korakom prilazi Ivanu.

LINA:

Ubij ga, šta čekaš?

KOKI:

...juriću vas ponovo kao sad. A onda ču da vas jebem...

Cimne se rukama i karlicom napred.Lina steže kvaku na vratima.

KOKI:

...i jebem!

LINA:

Zavežu,drkadžijo! Ubij ga, smrvi ga!

Koki staje na korak od Ivana.

KOKI:

Jebaću vas,onako, iz besa.Jednom, dvaput, i ponovo, i ponovo, i ponovo...

Koki i dalje pravi pokrete imitirajući snošaj a Ivanu se oči suze i on podigne pištolj, pravo prema Kokijevom zapanjenom licu.

IVAN:

Nema ponovo, majku ti jebem!

Ivan puca u Kokijevu glavu i Koki padne na zemlju sa rupom na čelu i lutkastim izrazom na licu. Ivan ustaje, klateći se na nogama. Lina mu prilazi drhteći. Želi da dodirne Ivana ali se on izmakne. Skrene pogled u stranu.

IVAN:

Eto, gotovo!

Lina u neverici priđe Kokiju i nepoverljivo ga šutne nogom.

LINA:

Mrtav je?

Ivan nedefinisano maše rukom.

IVAN:

Daj da...

Okreće leđa Lini, koja zagleda Kokijev leš. Ivan se nagne i povraća. Podigne glavu, orošenu sitnim graškama znoja.Lice mu je mirno. Okreće se prema Lini. Lina ga gleda, drhteći. Ivan rukavom obriše usta. Prilazi joj i odgurne je. Vadi upaljač i pali cigaru. Gledaju se, netremice.

IVAN :

Do...Donesi čaršave iz tvoje sobe, ja ču da se pobrinem za...

Lina kratko klimne glavom i odjuri prema svojoj sobi.

72.ENT. STEPENICE PREMA HOLU. DAN

Ivan vuče Uglješino telo niz stepenice. Dok to radi, Uglješina glava udara u stepenice.U Ivanovim ustima je zapaljena cigareta.

73.ENT. HOL MOTELA. DAN

Na portirnici, sa staklastim pogledom, sedi Lina i klati se. Pored vrata su dva leša, Uglješin i Kokijev, pokriveni belim čaršavima, vire samo patike i cipele. Na grudima Kokijevog leša je pištolj. Ivan sporim, dugim pokretima, briše džogerom krv i bljuvotinu s poda.

LINA:

Jesi li zvao policiju?

Ivan stane i okrene se prema njoj. Na licu mu je osoran izraz.

IVAN:

Presekli su žicu.

LINA:

Jesi li zvao policiju?

Ivan baci džoger na zemlju.

IVAN

/histerično/:

Presekli su žicu! A sad me pusti, moram da radim, moram da raščistim ovo sranje! Lina obori pogled i nastavi da se klacka. Prestane. Skuplja se u položaj fetusa. Ivan radi, čisti.

LINA:

Zovi ih.

Ivan rasejano klima glavom. Na vrata hola utrčava Luka, mokar, van sebe.Pogleda Linu, Ivana, pa leševe.

LUKA:

Šta je ovo?

Lina podigne pogled.

LINA:

Napali nas. Oni što su u Semegnjevu...

Luka pritrčava Lini. Privije je uza sebe.

LUKA:

Jesi li dobro, mazuljo moja? A? Jesu li te dirali? Nisu?

Lina počinje da plače i čvrsrto steže Luku u zagrljaju.

LUKA:

Prso sam ko bas kad je ona stara crkla! Hteo sam da ti to kažem kad sam dolazio: neću
više da pijem!

LINA:

Nećeš?

Luka je snažno poljubi u usta. Lina mu odgovara istom merom. Miluju se kao da im je to
poslednje.

LUKA:

Neću. I neću više da idem kod onih žena. Sve će biti u redu, sve!

Lina prolazi rukom kroz Lukinu kosu.

LINA:

Nećeš više da me varаш?

LUKA:

Tebe? Kako tebe, moju slatku mazulju!

Ivan ih gleda, izgubljen. Sklopi oči i otvori ih. Pred njim se oni i dalje grle dok se
Kokijeva krv razliva po podu do njih. Lina uhvati Ivanov pogled.

LINA:

Jel sve u redu?

Ivan gurne džoger na pod.

IVAN:

Ništa nije u redu, ništa.

Luka ljubi Linin vrat, ljubi njenu tetovažu. Luka pogleda Linu u oči. Linin pogled je
okrenut prema Ivanu. Luka uhvati pogledom Ivana. Lina se Ivanu provokativno smeška.

LUKA:

Šta ti gledaš?

Ivan prilazi Kokijevom lešu.

IVAN:

Gledam ali vas više ne vidim.

Ivan podiže pištolj s Kokijevih grudi.

LUKA:

Čekaj, vrati to nazad!

LINA:

Šta ti je, Ivane?! Ej!

Ivan im prilazi mirno i puca. Stane kad se u pištolju začuje škljocanje. Zastane, sa pištoljem koji je i dalje uperen. Ivan i dalje, pritiska okidač.

/ KRAJ /

